

SEMNULE ACESTUI TIMP

Crede numai, crede numai.

Totul e posibil, crede numai.

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tatăl nostru ceresc și îndurător, în seara aceasta suntem cu adevărat bucuroși pentru privilegiul de a fi aici la New York, ca să predicăm în fața copiilor Tăi, în Numele Tău. Suntem atât de bucuroși să-i întâlnim, fiindcă știm că va fi un mâine glorios când ne vom întâlni din nou, și atunci nu vom mai avea nici o predică pentru bolnavi, deoarece ei vor fi sănătoși pentru totdeauna și nu va mai fi nici o predică lungă pentru cei pierduți, deoarece atunci toți vor fi mântuiți.

Noi așteptăm ziua când va veni Isus, iar faptul că vedem că ceasul acela se apropie tot mai mult, iar semnele și minunile țintesc spre timpul acela, ne face să ne oprim pentru o clipă, Doamne, ca să cugetăm cu privire la noi înșine și să spunem: „Cercetează-mă și încearcă-mă, Doamne!” iar dacă mai vezi ceva rău în noi, scoate-l afară, Tată, fiindcă vrem să Te slujim cu o inimă curată și cu mâini curate, pentru că nu știm în ce ceas vom fi chemați sus ca să ne întâlnim cu Tine.

Dacă printre noi sunt oameni care nu Te cunosc ca Mântuitor personal, cărora nu le-au fost iertate păcatele sau care nu au fost născuți din Duhul Sfânt, îngăduie ca

aceasta să fie seara în care vor lua o decizie, astfel încât să fie umpluți cu bunătatea lui Dumnezeu. Vindecă fiecare persoană bolnavă de aici, ajută-i pe toți cei aflați în nevoi și fă ca la sfârșitul serviciului, printre noi să nu mai fie nici o persoană neputincioasă sau păcătoasă. Îngăduie să vedem aceasta, pentru onoarea și slava lui Dumnezeu, pentru că Te rugăm în Numele Fiului Tău iubit, Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

Este un mare privilegiu să fim din nou aici ca să predicăm Evanghelia în Numele Mântuitorului nostru iubit care este Cel ce există prin Sine însuși.

Aseară am vorbit despre Îngerul Domnului care a rămas în urmă ca să vorbească cu Avraam despre semnul Sodomei. Acest Om, acest Înger, era de fapt Dumnezeu în trup uman, pentru că Avraam l-a numit „Domnul,” și orice cititor al Bibliei știe că „Domnul” scris cu literă mare vine din textul: „*La început, **Dumnezeu** a făcut cerurile și pământul.*” (Geneza 1.1), care înseamnă „Elohim,” sau „Cel ce există în Sine însuși,” „Cel de Sine stătător,” „Cel Atotputernic.” Dumnezeu S-a făcut cunoscut lui Avraam în chipul unui Om care părea un călător plin de praf. El nu a spus niciodată de unde venea, dar dacă observați, atunci când a vorbit cu Avraam, i-a zis: „**Eu** voi face aceasta. **Eu** ți-am făgăduit aceasta...” și l-a numit „Avraam”, adică „tatăl multor neamuri,” fiindcă numele îi fusese schimbat cu câteva zile în urmă din „Avram” în „Avraam.” El a numit-o și pe Sara cu numele ei nou: „Sara”, adică „Prințesa.”

După ce a terminat de vorbit cu Avraam, Dumnezeu a plecat și S-a dus în Sodoma, acela fiind semnul de încheiere. Curând după aceea, din ceruri a căzut focul care a distrus Sodoma și Gomora, împreună cu orașele din jurul lor, acesta fiind un exemplu pentru ceea ce se va întâmpla cu lumea neamurilor, care va fi distrusă prin foc. Dumnezeu a promis că nu va mai distruge lumea prin apă și ne-a dat și un semn pentru aceasta, fiindcă El nu face niciodată nimic fără să dea mai întâi un semn. El ne-a dat semnul curcubeului ca un legământ făcut între El și om. Astfel, Dumnezeu nu va mai distruge lumea prin apă, dar o va face prin foc.

Isus a vorbit de acele vremuri când a zis: „...*în zilele lui Noe, când se făcea corabia*

În care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.” (1Petru 3.20). Și a adăugat: „La fel se va întâmpla și la venirea Fiului omului.” Priviți la minoritatea salvată atunci: „...au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.” Apoi a descris imoralitatea oamenilor din acele zile: „...mâncau, beau, se însurau și se măritau.”

Nu demult, în timp ce citeam și făceam unele comentarii pe tema aceasta, mi-am dat seama că Isus a citat aceleași texte din Geneza pe care le citim și noi, așa că m-am dus înapoi în Geneza 6, ca să văd ce făceau ei în vremea aceea și am aflat că fiii lui Dumnezeu le-au luat de neveste pe fiicele oamenilor. Când m-am uitat în traducerea lor, acolo scria: „au luat de neveste, femei,” nu „fiice.” Acest lucru este la fel cu ceea ce fac cei din Reno, Nevada, care se căsătoresc și divorțează, ca la Hollywood. Biblia mai spune că „...aceștia erau vitejii care au fost în vechime, oameni cu nume.” (Geneza 6.4). Cred că ați citit în revista „Life” despre marele scandal din Anglia, în care au fost implicați acei bărbați renumiți care s-au încurcat cu prostituate și în care au fost trași și guvernanții noștri. Ce mai amestecătură a fost acolo, întocmai cum a spus Domnul Isus că va fi! Vedeți? „...mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie...” (Luca 17.27). Apoi ușa corăbiei s-a închis și nu a mai fost nici o șansă. Aceasta a fost ultima predică. Ultima predică ținută în oricare din marile servicii, a avut loc în fața celor care nu mai puteau fi salvați. Ultimul mesaj al lui Noe a fost pentru cei care nu mai puteau fi salvați. El a intrat în arcă, a închis ușa și a așteptat acolo încă șapte zile până a început ploaia. Primul lui mesaj a fost avertizarea, a urmat construirea arcei și la urmă a fost închiderea arcei timp de șapte zile.

Oamenii ziceau: „Oh, bătrânul acela fanatic! A intrat în arcă și a închis ușa!” Dar ușa a fost închisă de Dumnezeu și la fel s-a întâmplat în Sodoma.

Uitați-vă la Domnul Isus. Când a venit pe pământ, a fost cunoscut ca Prorocul din Galilea. La început, El mergea prin sinagogi și vindeca bolnavii, așa că toți îl iubeau. Vindecarea a fost prima parte a lucrării Sale, prima etapă. Etapa a doua a fost atunci când El a profetizat și a început să-i mustre pe fariseii și saducheii timpului Său, spunându-le cine erau, cât de orbi erau, cine era El, ce avea să se întâmple cu ei și așa mai departe. El a fost condamnat și crucificat din pricina

aceasta, dar Mesajul nu a putut fi oprit. Voi puteți opri mesagerul, dar nu puteți opri Mesajul. Biblia spune că El „*S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare, care fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare...*” (1Petru 3.19-20). Vedeți? Ultimul Lui mesaj a fost pentru cei pierduți.

Este îngrozitor să te gândești că într-una din aceste zile se va predica la fel ca în zilele lui Noe, când ușile arcei au fost închise. Noi nu știm când se va întâmpla aceasta, așa că dacă în seara aceasta nu ești încă creștin, ar fi bine să cântărești acest lucru și să-l privești cu toată seriozitatea.

În ce ne privește, noi știm să facem un singur lucru, iar acela este să urmăm întocmai porunca pe care ne-a lăsat-o Domnul: „*...propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*” (Marcu 16.15). El este singurul care știe cine va fi mântuit și cine nu. Noi nu știm aceasta, dar aruncăm năvodul în mare și pescuim tot felul de creaturi, iar Dumnezeu știe cine este salvat și cine nu, fiindcă scrie că „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis,*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” (Ioan 6.44,37).

Noi nu putem spune că acesta este creștin, iar celălalt nu, pentru că El a zis: „*Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.*” (Matei 13.47). Când a scos năvodul, pescarul avea tot felul de creaturi în el: păienjeni de apă, gândaci, șerpi, pești care mănâncă mortăciuni și pești buni. Gândacii și celelalte creaturi s-au târât înapoi în apă, dar peștii buni au fost păstrați pentru Stăpân. Noi nu știm ce vom prinde, așa că trebuie doar să aruncăm năvodul.

Gândiți-vă că acel gândac de apă, a fost un gândac de apă și atunci când l-a prins năvodul. Ceea ce a prins-o a fost atmosfera din adunare. Șarpele a rămas tot șarpe, doar că a fost prins de năvodul Evangheliei. Peștele mănăcător de mortăciuni rămâne tot pește mănăcător de mortăciuni, broasca țestoasă rămâne tot broască țestoasă și racul rămâne tot rac. Dar peștele adevărat a fost de la început un pește adevărat. El îi cunoaște pe toți peștii Săi, pentru că are numele lor scris în Cartea

Lui; El le-a scris acolo înainte de întemeierea lumii, când a fost junghiat Mielul.

Noi suntem aici și încercăm să ne facem partea noastră. Fratele Vick a stat acolo în colțul acela și a aruncat timp de mulți ani năvodul de pescuit, împreună cu mulți alți predicatori. Acum, am venit și eu aici ca să arunc năvodul împreună cu voi, frații mei, ca să putem scoate o captură mare, așa cum fac pescarii la marginea lacului. Într-una din aceste zile va fi scos din lac și ultimul pește, iar atunci se va încheia și pescuitul. Haideți deci, să-L căutăm pe Dumnezeu cu toată inima, să ne rugăm și să fim sinceri în timp ce vedem cum se apropie ceasul acela.

În seara aceasta ne vom ruga pentru bolnavi. Cred că Billy a împărțit numere de rugăciune, este adevărat? Desigur. Atunci este în ordine.

Aseară am spus că seara aceasta va fi una de rugăciune, după care vom avea una sau două zile numai pentru predicare. Vom vedea câți au primit Duhul Sfânt, pentru că acesta este lucrul cel mai important.

Dumnezeu vă va vindeca cu siguranță, desigur, pentru că a făcut-o deja. Trebuie doar să credeți. Dacă veți trăi însă destul de mult timp, puteți să vă îmbolnăviți din nou, dar în ce privește mântuirea este altceva. Vedeți?

Acum voi spune ceva pentru străinii care nu au mai văzut niciodată un serviciu de vindecare. De multe ori oamenii încearcă să lege de tine cuvântul „vindecător divin,” dar există un singur Vindecător divin, iar Acela este Dumnezeu.

Medicii nu spun niciodată că ar fi vindecători. Ei nu sunt vindecători și nici nu pretind aceasta. Ce s-ar întâmpla dacă mi-aș rupe mâna, iar după aceea aș merge la un doctor și i-aș spune: „Doctore, vindecă-mi mâna repede pentru că trebuie să mă întorc la lucru?” El mi-ar răspunde: „Tu ai nevoie de vindecare mintală!” Așa este. Acesta este adevărul, pentru că medicul poate să-mi pună mâna în ghips, dar Cel ce o vindecă este Dumnezeu. Dacă m-aș tăia la mână și aș spune: „Doctore, m-

am tăiat la mână. Vindec-o repede!” el nu ar putea face aceasta. Singurul lucru pe care ar putea să-l facă, ar fi să-mi spele rana, și dacă este mai adâncă, s-o coase, dar Dumnezeu este Cel care o vindecă.

Vedeți, natura dezvoltă celulele, iar viața este aceea care pune toate lucrurile în ordine. Corpul are viața în el și trebuie să producă potasiu, calciu și așa mai departe, dar nu calciu vindecă, ci viața este aceea care produce vindecarea. Tot așa, medicamentul nu poate vindeca, ci menține totul curat, în timp ce Dumnezeu vindecă. Vedeți? Medicamentul nu poate vindeca.

Dacă mi-aș tăia mâna și aș cădea aici mort, iar voi m-ați lua, m-ați duce la medic și i-ați zice: „Poți să-l vindeci pe omul acesta?” el ar răspunde: „Cum să fac aceasta, nu vedeți că este mort?” „Noi îi coasem mâna, iar tu dă-i o doctorie care s-o vindece!”

„Păi nu am așa ceva,” ar răspunde el.

Chiar dacă m-ar coase și mi-ar da un lichid de îmbălsămare care să mă facă să arăt natural o sută de ani, apoi să-mi dea în fiecare zi o injecție cu penicilină și să-mi pună toate ierburile în locul rănit, tot nu m-ar putea vindeca. De ce aceasta? Pentru că viața a plecat de acolo. Atunci cine este vindecătorul? Doctorul sau Viața? Voi îmi spuneți ce este viața, iar eu vă spun Cine este Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu este Viața.

Aseară am spus: „Noi avem atât de multă mecanică, dar ne lipsește dinamica.” Trupul meu este mecanica, dar el nu poate face nimic fără dinamică, adică fără duh, pentru că cel ce controlează trupul este duhul.

Trupul este ca un automobil fără benzină în el. Astfel, nu contează cât este de pusă la punct mecanica, cât de bine stau pistoanele, bujiile și așa mai departe, el trebuie să aibă și dinamica, ceea ce înseamnă că tu trebuie să le ai pe amândouă

împreună.

Așa este și cu Dumnezeu. Tu trebuie să devii un credincios în Dumnezeu ca să faci contactul, apoi se va întâmpla ceva.

Vindecarea este la fel ca mântuirea. Nici un om care predică Evanghelia mântuirii sufletului, nu poate fi numit „mântuitor divin”, pentru că el nu este un mântuitor divin, așa cum nici cel care se roagă pentru vindecare nu este un vindecător divin. Nici un om nu poate spune că el poate mântui pe cineva, pentru că acest lucru a fost făcut deja de Isus. Înțelegeți? În ordine. Dar prin predica lui, el îndreaptă privirea păcătosului către Hristos, care este Mântuitorul. La rândul ei, vindecarea divină îndreaptă privirile bolnavilor spre lucrul care a fost împlinit deja pe Calvar, pentru că *„El a fost străpuns pentru păcatele noastre... și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). Astfel, vindecarea divină nu este ceva ce posedă un om și poate s-o dea altuia, ci este lucrarea încheiată a credinței.

Dacă Isus ar sta în seara aceasta aici, îmbrăcat cu costumul pe care mi l-a dat mie, nu ar putea să vă vindece. Voi ați ști că El este Isus, dar nu ar putea să vă vindece pentru că a făcut-o deja. De aceea, tot ce trebuie să faceți voi este să credeți aceasta. El ar spune: „Copilul Meu, nu știi că ai fost vindecat prin rănilor Mele?” Vedeți? El a făcut deja aceasta, este o lucrare încheiată și de domeniul trecutului, iar noi o credem. Pentru mine, Cuvântul Lui ar fi suficient.

Dacă tu îi spui cuiva ceva și nu vrea să te creadă, îl lași în pace, dar Dumnezeu nu este așa.

Este la fel ca acea cântare pe care a cântat-o un predicator împreună cu soția sa: „Ca muritori, noi ne iertăm unii pe alții, dar Isus iartă și uită.” Noi nu putem uita, dar El uită pentru că este Dumnezeu. El poate să uite ca și cum nu s-ar fi întâmplat niciodată; poate să arunce acele lucruri în Marea Uitării și să nu-și mai aducă niciodată aminte de ele. El poate să le scoată afară din memoria Lui, dar noi nu putem face aceasta.

Singurul lucru pe care trebuie să-l faci tu este să crezi că „El a fost străpuns pentru păcatele noastre... și prin rănilor Lui am fost tămăduiți.” (traducere din engleză). Dacă observați, se vorbește la timpul trecut; așa spune Cuvântul. El învață aceasta, iar noi vedem atât de multe dovezi cu oameni de pretutindeni care sunt vindecați. Aceasta este vindecarea divină.

El a dat un Cuvânt, dar dacă oamenii nu vor să-L creadă, nu sunt obligați s-o facă, pentru că ei sunt bolnavi, nu Dumnezeu. El a pus în Biserica Sa slujbe: apostoli, proroci, evangheliști, păstori și învățători, pentru desăvârșirea Trupului. În acest Trup și în fiecare Trup local, El a dat nouă daruri duhovnicești diferite: înțelepciune, pricepere, cunoștință, vorbire în limbi, darul vindecării, tălmăcirea limbilor, prorocie și așa mai departe; El a dat nouă daruri duhovnicești ca să-Și arate dragostea față de Biserica Sa și ca să vă țină în ordine. Marele Duh Sfânt este Tutorele, Conducătorul Bisericii, de aceea am făcut o mare greșală atunci când am luat un episcop și l-am pus tutore în locul Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este Tutorele dat de Dumnezeu ca să crească și să călăuzească biserica. Și El pune în Biserică aceste daruri duhovnicești care lucrează desăvârșit dacă nu vă agitați și nu încercați să aveți propriile voastre păreri.

Acesta este punctul în care greșesc oamenii. Eu am văzut că unii oameni sunt călăuziți de Duhul Sfânt, ceea ce este minunat, este un stimulent, dar dacă vine cineva și zice: „A spus Domnul aceasta și aceea?” să nu răspundeți nimic. Să nu spuneți nimic până nu spune Dumnezeu ceva; până nu Îl aveți pe „Așa vorbește Domnul!” În felul acesta, nu va fi nimic să împiedice împlinirea acelu lucru. El se va împlini negreșit.

Vă întreb pe oricare dintre voi în seara aceasta, dacă L-ați auzit vreodată pe Duhul Sfânt spunând în vreo adunare: „Așa vorbește Domnul,” și să nu se fi împlinit cu exactitate în milioane de cazuri. Acesta a fost adevărul absolut.

Dacă deseară ar veni Duhul Sfânt și mi-ar spune într-o vedenie: „Măine vreau să mergi la mormântul prezidențial, fiindcă vreau să-l înviez pe George Washington!”, aş invita pe toată lumea să vină și să vadă cum se va întâmpla. Acel lucru trebuie

să se întâmple, pentru că așa a spus Duhul Sfânt. Aceasta face ca acel lucru să fie adevărat.

Dar stați și așteptați până când El spune acel lucru. Voi știți că sunteți mântuiți și umpluți cu bunătatea Lui și știți că dacă El este în voi, Își va manifesta Viața prin voi, așa că fiți recunoscători. El vă cunoaște pe deplin.

Eu cred că dacă avem părtășie împreună, noi uităm de toate aceste adunături, denominațiuni și bariere și astfel, marea oștire a lui Dumnezeu mășăluiește spre biruință.

În seara aceasta voi citi încă o porțiune din Scriptură, iar dacă doriți să citiți împreună cu mine, puteți deschide la **Evanghelia lui Matei 12.38-42**.

Subiectul despre care doresc să vorbesc este „**Semnul acestui timp.**” Este un text destul de familiar și voi vorbi despre el pentru că așa sunt călăuzit. Nu vreau să încep o predică puternică, iar după aceea să mă întorc din nou la acea linie, deoarece fiecare știe că darurile Duhului Sfânt lucrează pe un anumit canal: „*Același Duh dă vorbirea în limbi, vindecarea,*” dar predicarea și celelalte daruri vin pe canale diferite, așa că tu trebuie să te smulgi dintr-unul și să intri în altul. Haideți să citim împreună:

„Atunci unii din cărturari și din farisei au luat cuvântul și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!”

Drept răspuns, El le-a zis: „Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona.

Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.

Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona.

Împărăteasa de la miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.

Din aceste versete aflăm că Domnul nostru a venit exact pe calea crezută de iudei. Iudeii credeau în semne, iar teologii au venit la Isus să discute cu El și să-l ceară un semn. Vedeți cât erau de orbi? El le arătase deja semnul Lui, semnul care dovedea că El era Mesia.

Noi am avut tema aceasta aseară. Câți dintre voi au fost aseară aici? Să vedem. În ordine.

Astfel, aseară am dovedit în fața audienței că semnul mesianic pe care trebuia să-L arate, a fost că El era Prorocul despre care a spus Moise că Se va ridica. Ei toți credeau și așteptau ca acel Proroc să se ridice din mijlocul lor: „*Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*” (Deuteronom 18.15), dar când a venit El și a făcut semnele unui proroc, mulți dintre ei au spus că era un Beelzebul sau un duh necurat.

Atunci El le-a zis: „Sunteți iertați pentru ceea ce spuneți acum, dar când va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucrări, iar voi veți vorbi împotriva Lui, acest păcat nu vi se va ierta nici în lumea aceasta, nici în cea care vine.”

Noi nu vrem să ne apropiem de aceste lucruri cu ușurință, ci vrem să venim cu sinceritate, pentru că Cel ce a spus aceste cuvinte este Isus. El a spus că atunci când va veni Duhul Sfânt și va face lucrările pe care le-a făcut El, oricine va spune

un singur cuvânt împotriva Lui, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

Țineți minte că Duhul Sfânt nu a fost dat până în ziua de Rusalii, iar iudeii și samaritenii au fost martorii lucrării lui Isus Hristos. Dumnezeu este drept, așa că nu putea să condamne un popor corect. El nu poate condamna decât un popor nedrept. Astfel, Duhul Sfânt a trebuit să Se întoarcă în zilele din urmă la biserică, pentru a arăta aceleași semne pe care le-a făcut atunci, fiindcă Dumnezeu nu Își schimbă niciodată felul de lucrare.

El nu lucrează o dată într-un fel și apoi în altul, ci întotdeauna prima Sa hotărâre este desăvârșită, pentru că El este Dumnezeu. Vedeți? Cuvântul Lui nu poate fi amestecat. În toți acești șase mii de ani de istorie umană, El nu a învățat mai mult decât a știut la început, pentru că este infinit și nu Își schimbă niciodată Cuvântul.

Încă de la început, El a hotărât să-l salveze pe om prin vărsarea sângelui unui nevinovat. Noi am încercat să educăm, să facem denominațiuni, am încercat toate lucrurile din lume, morală și așa mai departe, dar totul a eșuat și va continua să eșueze până când vom veni înapoi sub sânge, pentru că acolo este singurul loc de părtășie cu El.

Dumnezeu nu Se schimbă niciodată, așa că atunci când spune ceva, acel lucru trebuie să rămână pentru totdeauna. Astfel, dacă un om vine la Dumnezeu și El îl vindecă pe baza credinței lui, atunci Dumnezeu trebuie să facă la fel și cu următorul om care vine, pentru că altfel ar fi greșit când l-a vindecat pe primul. Dacă El a salvat un om sub sânge și numai sub sânge, și ar lăsa pe cineva să intre prin educație, teologie sau altceva de felul acesta, fără să fie aplicat sângele, înseamnă că a greșit când i-a cerut primului om să fie sub sânge. Vedeți? El trebuie să rămână Același. Ținta Lui a fost întotdeauna aceeași și faptele Lui au fost la fel.

Dumnezeu nu a avut niciodată legătură cu vreo organizație. Cercetați istoria și veți vedea. El se ocupă întotdeauna de un individ și nu de un grup. Dacă privim în

istorie, vedem că Domnul a ridicat bărbați renumiți și i-a trimis în scenă, dar imediat după ce au trecut din viață, în spatele lor s-a născut o organizație. Însă de fiecare dată când s-au organizat, acea biserică a murit și nu s-a mai întors niciodată înapoi la starea duhovnicească în care a fost la început. Eu am studiat istoria bisericii și nu am găsit nici o organizație care să se fi ridicat din nou.

Dumnezeu lucrează astăzi, iar mâine va face așa cum va vrea El. De asemenea, El lucrează cu noi individual, nu ca și grup, pentru că un grup de oameni ar avea prea multe idei. După căderea lui Iuda, chiar și apostolii au tras la sorț ca să aleagă un alt apostol în locul lui, iar sorții au căzut pe Matia. Acesta a fost cel mai bun lucru pe care l-au putut face ei cu cheile Împărăției.

Biblia nu scrie nicăieri că Saul ar fi făcut ceva deosebit, dar Dumnezeu l-a ales tocmai pe acest bărbat cu temperament rău, iar pentru aceasta a trebuit să-l arunce întâi jos și să-l facă să privească în sus. Mai mult, a zis: „...îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu.” (Fapte 9.16). Vedeți? Biserica l-a ales pe Matia, dar Dumnezeu l-a ales pe Pavel. Aceasta este diferența. Cel ce face alegerea este Dumnezeu și El face acest lucru prin faptul că vede totul mai dinainte.

Dumnezeu lucrează cu oamenii prin semne și minuni. El a promis semne pentru zilele din urmă și nu poate să-și schimbe felul de lucrare. Întotdeauna, El le-a vorbit oamenilor printr-un profet; în fiecare epocă a avut un profet căruia i-a vorbit, deoarece Cuvântul vine numai la profeți. Înțelegeți?

Oamenii mergeau și aflau unde era acel profet. Văzătorul este cineva care vestește sau spune dinainte ce se va întâmpla. Profetul este un văzător care vede lucrurile ce urmează să se întâmple și le spune oamenilor, iar Biblia spune: „Dacă ceea ce spune el nu se împlinește, să nu-l ascuți!” Trebuie să se împlinească de fiecare dată, pentru că Dumnezeu nu poate greși. Dacă ceea ce spunea nu se împlinea, însemna că Dumnezeu nu era cu acel om. Pe baza aceasta, oamenii știau dacă Cuvântul lui Dumnezeu era sau nu cu acel văzător din Vechiul Testament.

Duhul Sfânt nu Își schimbă nici acum felul de lucrare. Astfel, Isus a spus: *„Când va veni Mângâietorul, vă va învăța toate lucrurile, vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu și vă va descoperi lucrurile viitoare.”* (Ioan 14.26;15.26;16.13). El nu Își schimbă niciodată felul de lucrare, ci procedează întotdeauna la fel, așa că putem avea încredere în El.

Problema este că partea noastră umană se încurcă cu tot felul de lucruri, iar bărbații se adună împreună să voteze una sau alta. Aceasta ne aruncă în afara liniei, fiindcă spunem: *„Ei bine, lucrurile acestea au fost pentru o altă zi!”* Nu, nu este așa, pentru că El este Același ieri, azi și în veci și tot Cuvântul Său este inspirat, tot!

Isus a venit exact cum a fost vestit și a împlinit întocmai semnul cerut, dovedind că era Prorocul uns făgăduit. El a dovedit aceasta cât se poate de clar; a dovedit că era Prorocul așteptat. Și iată că fariseii au venit la El și i-au zis: *„Învățătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!”*

În Matei 16.1-3, ei L-au întrebat din nou despre semn, dar El le-a răspuns: *„Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.”*

Și dimineața, ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.” Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?” Vedeți, ei ar fi trebuit să știe.

Duhul Sfânt care vine în zilele din urmă, trebuie să aducă Viața lui Hristos în Biserică, iar dacă cineva va râde de El sau va vorbi împotriva Lui, va fi nimicit prin autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Astăzi se întâmplă același lucru care a dus la judecarea lumii vechi și a distrugerii ei prin apă. Astfel, națiunea noastră, orașele noastre, lumea noastră, este coaptă pentru judecată.

Eu sunt sigur că este mai târziu decât ne gândim, iar El a spus că trebuie să Se

grăbească, altfel nu va mai găsi pe nimeni. Gândiți-vă numai că zi după zi, și ceas după ceas, lucrurile devin tot mai rele. Uitați-vă la voi, oameni sfinți pentecostali, cum a intrat păcatul și corupția în mijlocul vostru, așa încât vă certați și faceți tot felul de lucruri rele.

Uitați-vă la femeile noastre. Înainte era greșit ca ele să-și taie părul și Biblia spune că și astăzi este la fel de greșit, dar o fac oricum. Tot Biblia spune că este o urâciune ca femeia să poarte haine bărbătești, și totuși le poartă.

„Oh,” spuneți voi, „dar acelea sunt metodiste...” Sunt pentecostale, pentru că toate fac la fel. De ce se întâmplă aceasta? Pentru că vă plac mai mult programele de televiziune decât Biblia. Vedeți? Astfel, trebuie să vină judecata, pentru că treptat se va merge din rău în mai rău.

Isus a spus că va fi un semn și a vorbit despre semnul zilelor din urmă. Aseară, noi am citit că El a zis: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”* (Luca 17.28,30). Cu alte cuvinte, în zilele din urmă Duhul lui Dumnezeu Se va descoperi în trup omenesc și va descoperi gândurile inimii.

În Evrei 4.12, Biblia spune că Cel ce face aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Isus a fost Cuvântul: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* (Ioan 1.1,14). De aceea a putut să Se uite la ei și să le vadă gândurile. De aceea a putut să-i spună femeii de la fântână: *„Ai avut cincisprezece bărbați.”* De aceea a putut să-i spună lui Natanael: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”* Mirat, Natanael L-a întrebat: *„De unde mă cunoști?”* Și El i-a răspuns: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* (Ioan 1.47-48).

În Scriptură sunt multe locuri în care El Se legitimează ca fiind un Descoperitor al gândurilor, dar aceste lucruri nu au fost pentru neamuri, deoarece El nu S-a descoperit niciodată așa în fața lor. Cercetați Scripturile și veți vedea că nu a făcut-o nici măcar o dată. Acest lucru se întâmplă astăzi. Înțelegeți? Neamurile au avut parte de două mii de ani de organizații și teologie, dar acum, înainte ca focul să vină cum s-a întâmplat în Sodoma, El face același lucru și înaintea neamurilor, scoțând astfel un popor pentru Numele Lui.

Isus a stat în fața iudeilor și S-a identificat înaintea lor cu semnul biblic, dar cu toate acestea ei l-au zis: „Am vrea să Te vedem făcând un semn.”

I-ați auzit vreodată pe necredincioși spunând: „Pe strada aceea este cutare și cutare... Du-te, vindecă-i și apoi voi crede!”? Vedeți? Puteți vedea că este același Satan?

Voi știți că ei l-au zis: „*Dacă ești Tu Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!*” (Matei 27.40). l-au pus o cârpă la ochi și au zis: „Omul acesta este proroc!” Apoi l-au lovit peste cap cu un băț pe care îl treceau de la unul la altul și l-au zis: „*Prorocește, cine Te-a lovit?*” (Luca 22.64). Vedeți, Dumnezeu nu Se dă în spectacol pentru nimeni. De altfel Isus a spus: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.*” (Ioan 5.19). Vedeți? Așa este.

Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu este supus întotdeauna Stăpânului său. El nu face lucruri ca să arate ce mare este el sau ca să uimească pe cineva, ci este cinstit și loial Celui ce l-a trimis. Acesta este un slujitor adevărat al lui Hristos.

Priviți-l pe Eliezer, reprezentantul lui Avraam trimis să aducă o mireasă pentru Isaac, pe frumoasa Rebeca. El este simbolul robului credincios interesat numai de însărcinarea dată de stăpânul său. Ce simbol deosebit este acesta pentru Duhul Sfânt din zilele noastre, care alege o Mireasă în timpul serii, când se sting luminile!

Fariseii voiau să vadă un semn, și deși El fusese identificat printr-un semn biblic, n-au vrut să-L creadă. Nu vedeți că ei voiau să-L facă să se dea în spectacol? Acesta era același duh care l-a zis: *„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.”*

„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.” (Matei 4.3,6). El nu putea să Se lovească oricum cu piciorul de vreo piatră. Sigur că nu.

Același duh a venit apoi prin farisei și l-a zis: *„Vrem să vedem un semn.”* Dar El le-a răspuns: *„Un neam viclean și preacurvar cere un semn.”* (Matei 12.39).

Dumnezeu a avut în toate epocile semne pentru poporul Său, pentru că El trimite întotdeauna un semn înainte de a face ceva. Astfel, El a făgăduit că va face și acum același lucru, pentru că nu Se poate schimba. Și dacă este așa, să vă bucurați când veți vedea că se va arăta semnul timpului din urmă, făgăduit înainte de nimicirea Sodomei. Noi am avut războaie și vești de războaie; am avut cutremure și pe alocurea a fost foamete, ciume și alte lucruri de felul acesta; darurile Duhului s-au întors în biserică și am avut toate manifestările Lui, servicii mari de vindecare și toate aceste lucruri care sunt semne, dar ultimul semn care a fost dat înainte ca neamurile să fie arse, a fost Dumnezeu manifestat în trup de carne. Așa este. Isus a spus că acest lucru se va întâmpla la întoarcerea Lui, de aceea, ar trebui să avem mare grijă și să ne punem atent viața în rânduială cu Dumnezeu. Faceți aceasta chiar acum!

Evreii s-au bazat întotdeauna pe semne și nu pe teologii și cuvântări. Ei trebuiau să facă aceasta, pentru că credinciosul adevărat crede întotdeauna că Dumnezeu este un Dumnezeu al puterii.

Unde este Dumnezeu trebuie să aibă loc semne. Este la fel ca atunci când bați o bucată de oțel pe nicovală: în timp ce o modelezi trebuie să sară scânteii. Oriunde

este Dumnezeu trebuie să aibă loc semne și minuni, pentru că Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred,*” în slujba din toată lumea. Vedeți? „*Aceste semne îi vor urma.*” Întotdeauna este vorba de semne, pentru că Dumnezeu dă tot timpul semne. La sfârșitul fiecărei generații, El dă semne la fel cum a dat la început.

El a dat semne în zilele lui Noe. Astfel, Noe a fost un semn pentru generația lui, dar în ochii lumii a părut un fanatic, pentru că mesajul lui nu se potrivea cu înțelegerea lor științifică. El a spus: „*Va veni apă din cer și va inunda tot pământul!*” dar ei au privit cu lunetele lor și cu alte instrumente sus și au zis: „*Nu se găsește nici un strop de apă! Noi putem dovedi științific că sus nu este apă deloc!*”

Atunci Noe a spus: „*Dumnezeu poate face aceasta. El este Creatorul, așa că dacă nu este apă acolo sus, poate s-o pună, fiindcă știe cum să facă aceasta.*” Noe a fost un semn. El s-a apucat să construiască o corabie deși acolo nu era nici o apă pe care să plutească. Noe a fost un semn pentru oamenii din timpul lui.

Moise a fost un semn în Egipt, unde oamenii au putut vedea acele minuni mărețe; și la fel a fost Solomon.

Noi vedem că Isus le-a dat un semn profetic adevărat, un semn biblic. Sunt o mulțime de semne care nu sunt biblice, dar noi trebuie să avem semne biblice. Ele trebuie să fie „*Așa vorbește Domnul!*” din Biblie, pentru că atunci vom ști că sunt adevărate. Desigur, sunt multe lucruri care vin pe lângă toate acestea, pentru că fiind Dumnezeu, El poate face tot ce dorește, dar fiindcă știu că El Se ține de Cuvânt, vreau să văd aceasta în Cuvântul Său. În felul acesta voi ști sigur că este adevărat.

Isus le-a arătat semnul Său biblic, dar ei L-au numit Beelzebul pentru că nu au vrut să creadă că acela era un semn biblic. Ei trebuiau să dea un răspuns, așa că au zis: „*Totul este în mintea Lui; este posedat de diavolul!*” Vedeți? Ei L-au numit Beelzebul, iar El i-a certat pentru aceasta. Ce se va întâmpla când va veni din nou?

Fiți atenți! El s-a referit la Iona: „Cum a fost în zilele prorocului Iona, va fi și la venirea Fiului omului.”

Mulți oameni îl condamnă pe Iona și zic: „Acela este un Iona!”, dar eu nu îl condamn. Cred că ați auzit expresia aceasta. Ca și creștini, voi nu ar trebui să vorbiți așa; nu ar trebui să-i condamnați pe slujitorii lui Dumnezeu. Iona era profet. Astfel, el nu a ieșit din voia lui Dumnezeu, ci a făcut exact ce a vrut Dumnezeu. El a trebuit să facă acel lucru pentru că era un semn. Astfel, nimic nu este la voia întâmplării, ci totul are un scop, este un semn.

Odată, un profet a trebuit să se căsătorească cu o curvă și să aibă copii cu ea. (Osea 1.1-9). Altul a trebuit să stea trei sute nouăzeci de zile pe o parte și apoi să se întoarcă pe partea cealaltă. (Ezechiel 4.1-6). Altul și-a rupt hainele. Totul s-a petrecut ca semn. Avraam a trebuit să se împreuneze cu Agar împotriva voinței lui, atunci când Sara i-a dat-o pe slujitoarea ei. El a refuzat să facă aceasta, dar Domnul i s-a arătat și i-a zis: *„Ascult-o pe Sara, pentru că fiul femeii slobode nu va moșteni împreună cu fiul femeii roabe.”* (Geneza 21.12; Galateni 4.30 – parafrazare). Fiul roabei trebuia să fie alungat. Ce a fost aceasta? Un semn. Toate acestea sunt semne, pentru că Dumnezeu face tot felul de lucruri ca semne.

Iona a fost un semn. Astfel, dacă observați, Isus a spus: *„Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona.*

Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.” (Matei 12.39-40). Ce semn a fost Iona? El a fost un semn pentru înviere. În ordine.

Dacă a fost vreodată o generație perversă, aceea este cea în care trăim noi. Ea este pervertită mintal, fizic, sexual și din toate celelalte puncte de vedere. Este o generație necredincioasă de tip ecleziastic și din cauza aceasta sunt necredincioșii cei mai dificili.

Eu sunt misionar și pe câmpul Evangheliei am văzut cum la adunări au fost aduși păgâni care nu deosebeau stânga de dreapta și nici măcar nu auziseră de Dumnezeu. Ei voiau să vadă ceva și de îndată ce le puteai dovedi Adevărul, Îl acceptau fără comentarii.

Nu același lucru se întâmplă însă cu păgânii educați. Știu că sună urât, dar acesta este adevărul. Păgânul educat vrea să-și spună propria părere cu privire la aceste lucruri, fiindcă se gândește că știe multe, și nu se poate smeri ca să primească Cuvântul lui Dumnezeu prin credință. Așa au fost și fariseii din timpul Domnului: ei nu au putut să privească numai la Cuvânt, și cu toate că El era chiar în fața lor, nu au vrut să-L vadă. Partea tristă este că erau orbi, iar Dumnezeu a făcut aceasta pentru un semn.

Semnul pe care îl va vedea generația vicleană în care trăim noi este semnul învierii. El nu a spus că va fi numai una. *„Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona,”* adică semnul învierii. Să nu credeți că această generație este numai în New York, pentru că este în toată lumea. Să nu vă gândiți că această *„generație preacurvară”* este numai în America, fiindcă ea este pe tot globul. Sigur că da, și ea va primi semnul învierii.

În aceste zile, noi avem tot felul de religii: budismul, hinduismul, bahai și așa mai departe. Ele sunt răspândite peste tot în lume și fiecare dintre ele poate să vă ducă la mormântul fondatorului lor. Dar creștinismul are un mormânt gol. Vedeți?

Însă vreau să știți un lucru. Voi nu puteți merge și să le spuneți acelor oameni: „El trăiește în inima mea!” pentru că te vor duce imediat la Cuvânt. O vor face cu siguranță. Tu nu poți merge înaintea unui păgân cu psihologie, pentru că și dumnezeul lui trăiește în inima lui.

Eu am văzut mahomedani care stăteau în stradă și strigau: „Alah! Alah!” până intrau în transă, apoi luau o așchie de lemn și o treceau prin degete fără să simtă nimic.

Când am fost la Zurich, Elveția, am văzut un om care a luat o sabie și a trecut-o prin plămâni în felul acesta, scoțând-o pe partea cealaltă. Apoi a chemat pe platformă un medic și l-a pus să toarne apă în rana făcută, iar apa a intrat pe o parte și a ieșit prin cealaltă. Acel om a scos sabia aceea afară și nici măcar nu a sângerat. Apoi a luat un ac mare, l-a introdus prin obraz și l-a scos prin nas.

Tu trebuie să știi pe ce stai când mergi să vorbești aceluia om despre Dumnezeu, pentru că psihologia nu te va ajuta deloc. El te va atenționa imediat.

Țineți minte că Dumnezeu care a fost cu Ilie pe Muntele Carmel este Același și astăzi. Eu L-am văzut lucrând în fața a mii de oameni; am văzut o mulțime de vrăjitori care stăteau acolo și te provocau în timp ce Duhul Sfânt era în lucrare. Voi ați citit cărți cu mărturii despre ceea ce face Dumnezeu. El este încă același Dumnezeu și este dator față de Cuvântul Său. El nu este obligat să răspundă dorințelor tale, dar este obligat față de Cuvântul Său. Înțelegeți?

Dumnezeu a făgăduit că va arăta și generației viclene și păgâne din aceste zile din urmă un semn: semnul învierii; semnul că El nu este mort. El este viu. El se ține de fiecare Cuvânt și Își trăiește Cuvântul prin tine. *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea,”* a spus Isus, *„dar voi Mă veți vedea (Vedeți? El le vorbește acum credincioșilor), pentru că Eu (pronume personal), voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.”* (Ioan 14.19, Matei 28.20). Și El a mai zis: *„...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* (Ioan 14.12), iar în Evrei 13.8 scrie: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Biserica a trecut prin toate epocile, începând cu Efes. Dacă va fi cu voia Domnului, înainte de a pleca de aici aș vrea să vorbesc despre tema „Numărătoarea inversă,” ca să vedem cum am progresat și unde am ajuns. Epocile Bisericii au început cu Efes, apoi a intrat în epoca întunecoasă care a ținut aproape o mie de ani, Luther fiind primul reformator care a venit cu mesajul neprihănirii primite prin credință. A urmat Wesley cu mesajul sfințirii și pentecostalii cu botezul Duhului Sfânt. Încet, încet, Biserica intră în minoritate, dar are putere mai mare. *„Când vrăjmașul vine ca o apă mare, Duhul Domnului va ridica un stăvilar împotriva lui.”*

Noi am trecut de epoca penticostală și ne îndreptăm spre vârful piramidei. Nu mă refer la o învățătură a piramidei, ci la ceva în formă de piramidă, iar când vine Piatra din capul unghiului, trebuie să se potrivească perfect. În Biserica adevărată a Dumnezeului celui viu trebuie să fie o slujbă, astfel încât atunci când vine Piatra unghiulară, care este Hristos, slujba pentru Hristos și Hristos să se îmbine perfect împreună. Când se va întâmpla aceasta, vor fi aduși înapoi cei răscumpărați și toată Casa lui Dumnezeu va fi luată în slavă: metodiștii, baptiștii, prezbiterienii, cei din epocile reformei, cei care au ieșit afară și și-au dat viețile în timpul prigoanelor și în alte împrejurări, pentru Împărăția lui Dumnezeu. Acea Piatră va veni cu siguranță. Da, domnilor. Dumnezeu o va trimite și ea se va potrivi cu întreaga Clădire. Înțelegeți? Noi vedem aceste semne și cum slujba lui Hristos se îndreaptă spre o slujbă completă în plinătatea Duhului Sfânt. În slujba lui Luther a fost același Duh Sfânt cu mesajul neprihănirii, apoi a urmat slujba lui Wesley cu mesajul sfințirii, iar la urmă este botezul cu Duhul Sfânt care completează astfel trei slujbe. Acestea reprezintă trei trepte ale harului, trei stații, cum îmi place să le numesc.

Aș vrea să fiți atenți! Înainte de nașterea unui copil, se întâmplă trei lucruri. Cei adulți să mă asculte cu atenție, pentru că cei mici nu vor înțelege. Primul lucru care vine într-o naștere normală este apa, apoi vine sângele și la urmă duhul de viață. Vedeți? Același lucru se întâmplă și la nașterea din nou: apă, sânge și Duh. Elementele care vin din trupul Lui formează Mireasa Sa, pentru că Adam a avut o mireasă luată din trupul său. Hristos are și El o Mireasă scoasă din trupul Său. Când a murit Hristos, din trupul lui a ieșit: apă, sânge și Duh. Neprihănirea prin credință care reprezintă apa, sfințirea prin sânge și la urmă vine botezul cu Duhul Sfânt.

Acest ultim pas trebuie să ajungă la desăvârșire, așa că Duhul Sfânt va locui atât de deplin în Biserică încât va aduce Capul și Trupul în unitate. Biserica este Trupul, iar El este Capul trupului, al Bisericii, și noi știm că El a promis că acest lucru va avea loc în aceste zile din urmă.

Mulți oameni spun despre Iona: „Omul acela a fost un necredincios!” dar nu este adevărat. Iona nu a fost un necredincios. El trebuia să meargă la Ninive pentru că aceea era o cetate plină de păcat. Acolo trăiau cam o jumătate de milion de

oameni foarte răi. Era un oraș comercial, și din câte am înțeles, ocupația lor de bază era pescuitul. Iona a fost trimis acolo, dar s-a îmbarcat pe o corabie greșită și a plecat spre Tars.

Mulți oameni au încercat să spună că el nu a vrut să asculte, dar eu cred că așa a fost hotărât de Dumnezeu. Nu demult, am citit o istorioară pe care am s-o folosesc în apărarea lui Iona și ca să înțelegeți ce vreau să spun.

Când Iona a luat corabia greșită, au dat de necaz. Vântul a început să sufle puternic, iar valurile mari purtau corabia înapoi și încolo, așa că toți oamenii de pe punte au crezut că se vor scufunda. Iona adormise, dar ei s-au dus și i-au zis: *„Scoală-te și cheamă pe Dumnezeuul tău!”* Atunci Iona a mărturisit că greșise și le-a zis: *„Luați-mă și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față de voi!”* Ei au făcut întocmai, iar Dumnezeu a pregătit un pește mare.

Odată, când locuiam încă în Jeffersonville, am avut ocazia să ascult un om de știință în Louisville, Kentucky. El avea un schelet de balenă pus pe un camion și ținea un discurs despre balene: câți dinți au și așa mai departe, iar la un moment dat a spus: *„Ați auzit povestea aceea biblică, dar nu este adevărată.”*

Acele cuvinte au fost prea mult pentru mine, așa că m-am apropiat de el, gândindu-mă: *„Aș vrea să aud ce mai spune.”*

Și El a continuat: *„Biblia spune că Iona a fost înghițit de o balenă, dar aș vrea să vă uitați la gâtul acestei balene. Cum ai putea trece un om prin gâtul ei, când nici măcar o minge de baseball nu poate trece pe acolo? Povestea este greșită.”*

Când am auzit aceasta, n-am putut să-l las pe necredinciosul acela să spună acele cuvinte, așa că i-am zis:

„Scuză-mă, domnule, dar ai citit Biblia?”

„Bineînțeles,” a răspuns el.

„Atunci de ce faci o asemenea afirmație? Dumnezeu nu a spus niciodată că a fost o balenă, ci *„un pește mare.”* (Iona 1.17).

„A fost o balenă!” a insistat el. „Dacă a fost o balenă, atunci a fost una specială, fiindcă Biblia spune că *„Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona.”*

Acel pește a fost special, pentru că Dumnezeu poate face un pește atât de mare, încât să înghită un camion. El este Dumnezeu, așa că ceea ce scrie acolo este adevărat. Problema este că noi nu vrem să credem acele „povestioare” biblice, dar El a pregătit acel pește special și l-a trimis să-l înghită pe Iona.

Astfel, Iona a ajuns în burta balenei, cu mâinile și picioarele legate. Puteți să vă imaginați în ce situație era omul acela? Balena, ca toți ceilalți pești, a înotat prin apă să găsească mâncare, apoi s-a lăsat la fundul mării. Hrăniți peștele vostru din acvariu, apoi urmăriți-l să vedeți ce face. După ce își umple burtica, se lasă la fund, își adună înotătoarele și se odihnește pentru că este sătul.

Ei bine, când acest pește l-a găsit pe profet, l-a înghițit și apoi s-a lăsat la fundul apei. Eu nu știu exact ce a făcut el, dar presupun că așa s-a întâmplat.

Noi știm că Satan ne arată tot felul de simptome: „După cum vezi, astăzi ești mai rău decât ieri!” dar nu trebuie să privim la ceea ce simțim.

Dacă cineva a avut parte de simptome, acela a fost Iona. Astfel, oriunde se uita, vedea numai burta balenei. Dar știți ce a spus? „Acestea sunt minciuni deșarte!” El

nu a spus niciodată: „Sunt așa nenorocit...” ci a zis: „Mă voi uita încă o dată la Templul Tău cel sfânt.” Iona știa că atunci când a închinat templul Domnului și s-a rugat, Solomon a spus: „Dacă poporul Tău se va afla în necaz și va privi spre locul acesta, de oriunde s-ar afla, să-i ascuți din ceruri.” El avea încredere în rugăciunea lui Solomon, chiar dacă era un om muritor ca tine și ca mine și s-a îndepărtat de Dumnezeu din cauza femeilor. Cu toate acestea, rugăciunea lui fusese ascultată de Dumnezeu și astfel Iona a putut să creadă în acele condiții grele.

Cu cât mai multă credință ar trebui să avem noi, cei care nu trebuie să ne uităm la un templu construit de mâna omului, ci direct la cer, unde Fiul lui Dumnezeu stă la dreapta majestății Sale și face mijlocire cu propriul Său sânge. Niciunul dintre noi nu are parte de simptomele pe care le-a avut Iona. Noi vedem tot timpul oameni care se vindecă în prezența lui Dumnezeu și n-ar trebui să privim niciodată la simptome, pentru că ele sunt minciuni deșarte. Uitați-vă la Dumnezeu pentru că El este Cel care a făcut aceste făgăduințe!

Eu nu știu cum s-a întâmplat totul, nici cum i-a trimis Dumnezeu oxigen și așa mai departe, dar știu că a trăit acolo timp de trei zile și trei nopți. Nu știu cât de departe a fost Tars de Ninive, nici cât de adânc au fost ei în mare, dar știu că Iona a supraviețuit timp de trei zile și trei nopți, după cum spune Scriptura.

Voi ziceți: „Oh, așa ceva este imposibil!” Ce ziceți atunci de Lazăr, care a fost mort timp de patru zile? Vedeți? Într-o zi, El ne va chema chiar dacă am fi morți de mii de ani, fiindcă acest lucru nu va avea nici o importanță pentru Dumnezeu.

Deci, Iona era gata să meargă la Ninive. Balena a venit prin apă și l-a luat așa cum te ia un taxi. A venit un taxi de pe fundul mării și l-a dus direct la Ninive pe la vremea amiezii.

Oamenii aceia erau pescari comerciali și chiar atunci își trăgeau plasele din apă. Ei erau păgâni și se închinau la idoli.

Indienii de aici, din America, aveau un dumnezeu urs la care se închinau. Ei au făcut aceasta până au fost convertiți la creștinism. Vedeți? Ei aveau un așa zis dumnezeu al puterii.

Locuitorii din Ninive credeau că balena era dumnezeul mării, pentru că ea este stăpâna mărilor. Și iată că pe la vremea amiezii a apărut dumnezeul lor, și-a deschis gura și astfel profetul a pășit direct pe mal. Nu-i nici o mirare că oamenii aceia l-au crezut. Sigur că l-au crezut, pentru că profetul care le aducea mesajul, a ieșit din gura dumnezeului lor. *„Încă patruzeci de zile, și Ninive va fi nimicită!”* Vedeți?

Așadar, Iona nu a fost în afara voii Domnului, ci a făcut ceea ce a hotărât Dumnezeu și era spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu. Așa este. El a făcut lucrurile în acord cu chemarea sa.

Haideți să mai luăm un exemplu înainte de a chema rândul de rugăciune, pentru că Domnul S-a referit și la Solomon.

Când Dumnezeu trimite un dar pe pământ, pentru oamenii care respectă darul Lui urmează o epocă de aur. Dar când îl resping, vor avea parte numai de haos. Și El face aceasta în fiecare epocă. Priviți numai ce s-a întâmplat când ei l-au respins pe Isus sau pe ceilalți profeți.

În zilele lui Solomon, ei au crezut cu toții. Dumnezeu i-a dat lui Solomon un dar de deosebire, iar oamenii l-au crezut într-un acord, de aceea, timpul acela a fost numit „mileniul poporului evreu.” Împărăția lui Solomon a fost o epocă de aur, de prosperitate, în care nu au avut nici un război sau alte nenorociri. În timpul lui Solomon s-a construit Templul și toate acele lucruri mărețe, pentru că el a fost un simbol, a fost fiul firesc al lui David. În zilele când s-a construit Templul, ei au respectat cu toții darul pe care li l-a dat Dumnezeu, ba chiar l-au făcut împăratul lor, iar vestea despre el s-a răspândit pretutindeni.

Americanilor, dacă ați respecta darul pe care ni l-a trimis Dumnezeu și care este Duhul Sfânt, nu ar trebui să ne mai facem probleme cu privire la astronauții ruși, la bombele atomice și alte lucruri de felul acesta, pentru că Ocrotitorul nostru este Hristos. Înțelegeți? El este Securitatea noastră națională.

Problema este că El ne trimite darurile Sale, iar noi râdem de ele, la fel cum s-a întâmplat și în zilele lui Isus. Acesta este motivul pentru care ne îndreptăm spre judecata care trebuie să vină. Dumnezeu este drept și El nu se ia după oameni. Astfel, dacă ar lăsa lumea aceasta să scape de judecata Sa, dacă ar lăsa orașul New York și America să scape fără să aducă judecata asupra lor, ar fi obligat să ridice Sodoma și Gomora și să le ceară scuze pentru că le-a ars, fiindcă El le-a ars din același motiv pentru care suntem duși și noi la judecată. Vedeți? El a promis că va fi așa.

În zilele lui Solomon toată lumea vorbea despre Dumnezeu. „Oh, Solomon are o mare putere de deosebire...” El posedă un dar prin care putea să deosebească lucrurile, și toată lumea lăuda acest lucru. Nu exista nici o confuzie cu privire la el și nimeni nu spunea: „Oh, nu, nu...” ci toți îl credeau. Vestea despre el s-a răspândit în toate națiunile, și toți se temeau de Israel, dar nu pentru că aveau o oștire mai puternică, ci pentru că Dumnezeu era printre ei. Dumnezeu este Cel ce aduce frica și El era printre ei.

Oh, cum ar trebui să ne comportăm noi, care suntem o națiune creștină? Este atât de rău că toate aceste denominațiuni ne-au sucit în așa hal, încât toți ne aflăm în afara căii și nimeni nu știe ce să mai creadă.

Faima lui Solomon s-a dus până în Seba și a ajuns la urechile reginei, care era o păgână. În vremea aceea nu exista televiziune, presă sau alte lucruri de felul acesta, așa că singura cale de transmitere a mesajelor era din gură în gură. Astfel, de câte ori venea o caravană, micuța regină ieșea și întreba:

„Ați trecut prin Palestina când ați venit înapoi?” „Da.”

„Este adevărat ce se spune?”

„Oh, trebuie să vezi cu ochii tăi, pentru că nimic nu se aseamănă cu lucrul acela! Oamenii de acolo au o trezire minunată; este o mișcare națională. Dumnezeu l-a uns pe împăratul lor și i-a dat darul deosebirii. Nimeni n-a mai văzut așa ceva până acum și nu este nimic să poată întrece acea înțelepciune. Acel bărbat poate să-ți spună orice, este ceva dincolo de înțelepciunea omenească, este o deosebire dată de Dumnezeu.”

Vedeți? *„Credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”* (Romani 10.17). Nu auzirea faptului că suntem bapțiști, metodiști sau penticostali, ci auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.” Înțelegeți? *„Credința vine prin auzire.”* Astfel, când a auzit, s-a instalat foamea și s-a născut dorința să meargă să vadă toate acele lucruri cu ochii ei, și aceasta înainte de a face vreun comentariu. Oh, n-ar fi frumos să facem și noi la fel? Fără îndoială că împărăteasa a luat sulurile scrise de profeți și a cercetat mai îndeaproape ceea ce au spus ei, ca să vadă natura Dumnezeului lui Israel, a lui IeHoVaH.

Micuța împărăteasă a avut multe lucruri de înfruntat înainte de a merge în Israel. Fiind păgână, primul lucru pe care a trebuit să-l facă a fost să meargă la preotul ei să-i ceară voie, pentru că era membră în biserica lui. Îmi imaginez că s-a dus la el și i-a zis: „Părinte, pot merge în Israel ca să văd și eu înțelepciunea marelui Solomon, cu care Dumnezeu lor l-a binecuvântat în mod deosebit?”

Parcă-l aud pe preot cum îi răspunde: „Copila mea, nu m-am gândit niciodată că vei face vreodată așa ceva! Denominațiunea noastră nu colaborează deloc cu trezirea aceea.” Voi știți cum s-ar desfășura astăzi acest lucru. Eu prezint această scenă simplu, dar desigur, și astăzi lucrează același duh care spune: „N-ar trebui să faci aceasta pentru că oamenii aceia sunt niște fanatici. Ei cred în tot felul de semne și alte lucruri, ca de exemplu: că marea s-a deschis în fața lor și alte lucruri care nu pot fi adevărate. Totul este doar o poveste sau o legendă, dar nu s-a petrecut în realitate.”

Când însă credința adevărată atinge o inimă, aceasta începe să flămânzească și să vadă.

Eu cred că nu există nici o ființă umană care să nu dorească să privească dincolo de perdeaua timpului. „De unde am venit? Cine sunt? Unde mă voi duce?” Și dintre toate cărțile care s-au scris vreodată, una singură îți spune cine ești, de unde vii și încotro te îndrepti. Așa este. Ea te lasă să privești chiar și dincolo de perdeaua timpului.

Când a auzit despre ceea ce se petrecea în Israel, împărăteasa a zis: „Voi merge oricum!” Pe ea nu a interesat-o ce a spus episcopul sau altcineva; ceea ce a auzit, a determinat-o să meargă, pentru că voia să vadă ceva real. Poate că preotul i-a zis: „Fiică, tu ești împărăteasă, așa că nu te poți asocia cu oamenii aceia!”

„Nu contează. Și eu sunt tot o ființă umană care trebuie să moară.”

„Ei bine, dacă ar fi adevărat ce se spune, ar trebui să se întâmple chiar aici, în biserica noastră.” Vedeți? Duhul acela nu este mort nici acum. „Dacă nu se întâmplă în biserica noastră, este greșit.”

Poate că ea i-a răspuns: „Eu am fost la biserică încă din copilărie și am fost o credincioasă loială. Am văzut toți idoli aceștia și statuile de care ai spus că sunt dumnezei. Bunica, străbunica și stră-străbunica mea au aparținut tot aici, dar niciuna nu a văzut nici măcar un semn de viață, însă oamenii care vin din Israel, spun că acolo este Viață.”

Ce bine ar fi dacă s-ar găsi și aici în New York și în toată lumea mai mulți oameni ca împărăteasa aceasta!

„Vreau să văd cu ochii mei! Idoli aceștia nu fac nimic, nu am văzut nici o mișcare,

nici un semn de viață! Eu văd că citești tot felul de cărți de rugăciune și așa mai departe, dar ce se întâmplă? Toată teologia aceasta este moartă, iar inima mea însetează să vadă ceva. Există Dumnezeu? Unde este El?”

Oh, fie ca toată lumea să înseteze după El! Unde este Dumnezeu? Dacă El a fost cândva Dumnezeu, trebuie să rămână și în continuare același Dumnezeu, pentru că dacă nu este așa, înseamnă că este mort. Înțelegeți? Biblia spune că „*El este Același ieri, azi și în veci.*”

Observați cum a început să flămânzească inima ei. Ea a avut un gând bun și și-a zis în inima ei: „Voi lua bani, tămâie, mir și alte lucruri, și dacă ceea ce am auzit este adevărat, voi susține acea lucrare; dacă se va dovedi că nu este adevărat, îi voi lăsa în pace.”

Această împărăteasă le poate da o lecție foarte bună penticostalilor: Cum poți să susții și să mergi alături de cineva care te numește holly-roller și râde de tine? Oh, Doamne, darul înțelepciunii ar trebui să fie chiar în biserică, iar păstorii ar trebui să spună aceste lucruri.

Împărăteasa a zis: „Am să iau toate aceste daruri cu mine, și dacă nu este adevărat ce am auzit, le voi aduce înapoi.” Așa este. Astfel, micuța doamnă s-a pregătit de plecare și a luat cu sine câțiva eunuci, darurile și servitoarele ei. Gândiți-vă acum la distanța pe care trebuia s-o străbată ca să afle dacă acest lucru era adevărat sau nu. Măsurați pe hartă distanța dintre Palestina și Seba. Ea a trebuit să facă o călătorie de nouăzeci de zile, sau trei luni, pe spatele unei cămile. Împărăteasa nu a putut veni cu un Cadillac cu aer condiționat, cum facem noi astăzi, ci a venit din părțile cele mai îndepărtate ale civilizației umane din acea vreme, ca să audă înțelepciunea lui Solomon. Dar oamenii de aici, locuiesc pe partea cealaltă a străzii și totuși nu vor să vină să vadă ceva mai mare decât înțelepciunea lui Solomon. Nu-i de mirare că Isus a spus despre ea că se va ridica în zilele din urmă și va condamna generația aceasta.

Împărăteasa a fost nevoită să înfrunte multe obstacole și greutăți în călătoria ei. Țineți minte că fiii lui Ismael erau tâlharii deșertului. Cât de ușor trebuia să-i fie unei asemenea bande de tâlhari să tăbărescă asupra micuței suite a împărătesei, să-iucidă pe cei șase eunuci și să-i ia toată bogăția!

Dar când inima flămânzește după Dumnezeu, nu mai contează nimic. Tu ești hotărât să mergi până la capăt și nu mai contează nimic altceva. Oricine poate spune orice, poate să te numească oricum, poate să-ți ridice oricâte obstacole și piedici, când însetezi după Dumnezeu, Îl găsești oriunde ar fi. Nimeni și nimic nu te poate opri. Soțul tău nu te poate opri; soția nu te poate opri; biserica nu te poate opri; păstorul nu te poate opri; nimeni și nimic nu poate opri un sfânt care vrea să se apropie cu adevărat de Dumnezeul lui.

Ea nici măcar nu s-a gândit la toate obstacolele acelea. Să nu te gândești nici tu la ceea ce va spune mama ta, tatăl tău sau soțul tău. Când afli că Isus Hristos este real, că El este viu, nu mai există nimic să poată opri acea sămânță hotărâtă mai înainte de întemeierea lumii. Când Lumina lovește acea sămânță, ea vine repede la viață; iar această femeie micuță posedea acea sămânță deși era o străină și o păgână.

Gândiți-vă că ea trebuia să călătorească noaptea din pricina căldurii dogoritoare din deșert. Și pentru că noaptea călătorea, în timpul zilei citea probabil sulurile și astfel a aflat că prorocii au spus că Dumnezeu este Cel ce descoperă tainele ascunse ale inimii: *„Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Dacă ce spune el se împlinește, să-l ascultați.”* Astfel, împărăteasa își zicea în sinea ei: *„Când voi ajunge acolo, voi vedea dacă este așa. În felul acesta voi ști dacă este sau nu Dumnezeu.”*

Fiți atenți! După o vreme, ea a ajuns la trezirea aceea, dar nu a spus: *„Voi merge acolo și voi asculta câteva minute, dar dacă voi auzi un singur cuvânt care nu se potrivește cu crezul meu, ies afară!”* Acesta este motivul pentru care ea va fi acolo în ziua judecării ca să-i judece pe cei ce au gândit așa. Împărăteasa s-a dus acolo și a stat până când s-a convins pe deplin.

O, dacă am putea face și noi aceasta! Să stăm respectuoși și să spunem: „S-ar părea că este adevărat, dar nu spun nimic pentru că nu știu sigur. Voi merge acolo, voi sta liniștit și voi urmări atent tot ce se petrece, apoi voi compara cu Scriptura ca să văd dacă este corect sau nu.” Tu îți datorezi ție însuși acest lucru.

Ea a venit din cele mai îndepărtate părți ale lumii, a intrat în curtea Templului și și-a aranjat probabil corturile acolo. În continuare voi dramatiza puțin ca să fiu înțeleș și de cei tineri.

Poate că în dimineața aceea, când s-au deschis ușile bisericii, au sunat trompetele și muzica a răsunat în toată cetatea. S-au adunat toți oamenii, iar ea s-a dus undeva în spate și a ocupat un loc. Cam așa se întâmplă de obicei. Împărăteasa s-a dus în spatele audienței și a privit cu atenție când a venit păstorul Solomon. Mai întâi a fost prezentat oamenilor, apoi a început să le vorbească, a citit din Scripturi și s-a rugat. A urmat primul caz, așa că ea și-a zis: „Acum voi vedea cât de multă deosebire are!”

După ce a văzut cum lucra darul deosebirii, cred că la următoarea întâlnire s-a mutat cu câteva scaune mai în față. Iertați-mă, dacă ceea ce spun pare un sacrilegiu, dar poate că numărul ei de rugăciune nu a fost chemat în prima seară, așa că a trebuit să mai aștepte puțin. Spun aceasta pentru că încerc să-i ajut pe oameni să înțeleagă ceva. Vedeți? Probabil că așa s-a întâmplat, dar ea a urmărit cu atenție fiecare caz, iar într-un final a fost convinsă. Așteptați să vedeți când acel lucru i s-a întâmplat ei, fiindcă acela era momentul așteptat de ea. Biblia spune că atunci când a fost adusă înaintea lui Solomon, nu a fost nici o întrebare pe care ea a avut-o în minte și care să rămână fără răspuns. Dumnezeu i-a descoperit lui Solomon toate lucrurile de care avea împărăteasa nevoie în viață, iar când a făcut aceasta, cu ea s-a întâmplat ceva, așa că s-a ridicat și a zis: *„Tot ce am auzit despre tine este adevărat. Și iată că nici pe jumătate nu mi s-a spus. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt necurmat înaintea ta, care aud înțelepciunea ta!”* (1Împărați 10.6-8 – parafrazare). Ea l-a acceptat pe Dumnezeu. Inima ei a început să tremure pentru că a văzut ceva real, și nu un crez mort; a văzut un Dumnezeu viu și nu un idol.

Nu-i nici o mirare că Isus a spus că „*Împărăteasa de la miazăzi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon.*” (Matei 12.42).

Chiar și în zilele Domnului Isus, Emanuel, Dumnezeu în trup de carne, El a fost Cuvântul viu: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.*” (2Corinteni 5.19). Atunci, El a spus că-i iartă pentru că au criticat slujba Lui, dar când va veni Duhul Sfânt...

Voi aveți cu două mii de ani mai multă educație biblică decât cei din vremea aceea; Duhul Sfânt Se plimbă de două mii de ani pe pământ, așa că vă întreb: Dacă această împărăteasă va condamna generația aceea, ce se va întâmpla cu generația aceasta, când Unul mai mare decât Solomon este aici? Doamna aceea micuță a văzut ceva real.

Eu am mai spus lucrul acesta, dar cred de cuviință să-l mai spun o dată înainte de a chema rândul de rugăciune. Mie îmi place să vânez. Este ca o a doua natură a mea. Pur și simplu iubesc acest lucru, iar convertirea mea nu l-a luat niciodată de la mine, pentru că-mi place să merg în sălbăticie. Mai demult, obișnuiam să vânez aici, în partea de nord, în Adirondack. Astfel, mergeam pe vârful munților, priveam apusul și răsăritul soarelui și plângeam. Stăteam acolo săptămâni la rând și îl ascultam pe Dumnezeu cum vorbea în natură.

Prima mea Biblie a fost natura. Astfel, am văzut cum acea sămânță mică a căzut în pământ, a stat nemișcată acolo în adâncime, apoi a plesnit și viața a ieșit afară. Toate semnele pe care le vezi, sunt ascunse, dar în primăvara următoare ea trăiește din nou, deoarece Dumnezeu a făcut o cale pentru aceasta. Când am văzut acest lucru, mi-am zis: „Dacă El a făcut o cale pentru ca sămânța aceea să trăiască, trebuie să fie și pentru mine o cale ca să trăiesc.” Așa este. Aceasta a fost prima mea Biblie.

Mie îmi plăcea să vânez cu un yankeu de acolo. Era un om deosebit și un vânător iscusit și îmi plăcea să merg la vânătoare cu el, pentru că știa tot timpul unde se afla, dar avea o inimă crudă. Eu l-am întrebat de multe ori: „De ce ești așa de crud?”

Să nu credeți că râd de el sau ceva de felul acesta, dar avea niște ochi ca de șopârlă. Astfel, mă privea și-mi zicea: „Oh, predicatorule, vino-ți în fire! Bill, tu nu poți fi în același timp și vânător și predicator, pentru că ai o inimă prea slabă!”

El obișnuia să ucidă pui de căprioară numai ca să mă facă să mă simt rău. Mie nu-mi place să-i ucid pe acei micuți. Desigur, prin aceasta nu spun că n-ar fi în ordine să omori pui de căprioară dacă legea îți dă voie, dar nu este corect să îi omori doar pentru distracție. Avraam a ucis un vițel și Dumnezeu a mâncat din el. Așa este. Deci nu mă refer la mărimea animalului, ci la faptul că nu este bine să ucizi din răutate; consider că așa ceva este o crimă, pentru că și acel animal are dreptul să trăiască. Dacă ai nevoie de el și legea îți dă voie să-l ucizi, este în ordine, nu este nici o problemă, dar după cum spuneam, acest individ era nemilos, iar într-un an când am mers cu el la vânătoare, și-a făcut un fluier micuț.

În vremea aceea eram slujitor în biserica baptistă și am lucrat ca paznic de vânătoare timp de șapte ani. Nu spun aceasta ca să arunc ceva împotriva baptiștilor, fiindcă am vrut să lucrez. Am lucrat până în ziua când a trebuit să intru în lucrarea evanghelică și nu am primit niciodată vreo ofrandă sau ceva de felul acesta. Așa este. Eu nu am cerut nimănui nici măcar un cent și doresc să ajung ziua în care să pot spune la fel ca Samuel: „V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? V-am cerut vreodată bani?” Și ei i-au răspuns: „Nu, nu ai făcut aceasta.” Deși știau că nu este bine, ei și-au dorit acel împărat oricum, iar acum se va întâmpla la fel. Așa se întâmplă de obicei.

Revenind la acest bărbat, mie mi-a plăcut de el, iar într-o toamnă m-am dus acolo. El și-a făcut un fluier micuț, care imita strigătul unui pui de căprioară care plângea după mama lui și mi-a zis:

„Hei, Bill, aş vrea să-ți arăt ceva!” Apoi a scos fluierul și a început să sufle în el.

„Nu cred că vei face una ca asta.”

„Oh, nu poți trece peste aceasta, așa-i?”

„Nu, domnule,” am răspuns eu, „nu în felul acesta.”

Am mers la vânătoare și era deja târziu, spre sfârșitul sezonului. Cei care sunteți vânători, cunoașteți căprioarele cu coadă albă de pe aici și știți că atunci când se sperie, se ascund mai bine decât scamatorul acela Huidini. Către partea sudică a muntelui era o zăpadă de vreo 10-12 cm, numai bună să poți urmări prada. Am mers cam o jumătate de zi prin zăpada aceea, având cu noi un termos mic cu ciocolată fierbinte pentru energie și un sandwich. De obicei, când ajungeam în vârful muntelui ne despărțeam, așa că eu mergeam pe o parte și el pe alta, apoi ne întâlneam din nou seara în tabără. Era cam pe la 11.00 dimineața, când am văzut că se oprește să stea jos într-un luminiș care era de două ori cât camera aceasta. Am crezut că voia să ne oprim să ne mâncăm prânzul, așa ca am început să-mi scot și eu mâncarea din rucsac.

Dar el a scos fluierul acela și s-a pregătit să sufle. Căprioarele sunt foarte sperioase și se ascund pe sub tufe sau prin alte locuri pe timpul sezonului de vânătoare. Burt a scos fluierul și a început să sufle în el, și când a făcut aceasta, am văzut cum s-a ridicat în picioare o căprioară destul de mare. Era o femelă. Am privit-o cât era de frumoasă cum stătea acolo cu urechile acelea mari și cu ochii căprui. Căuta puiul care o chema.

Căprioara s-a uitat la mine, iar eu m-am gândit: „Burt, nu vei face așa ceva!” dar el și-a pus cartușul în armă și se pregătea să tragă acea împușcătură mortală.

După ce și-a încărcat arma, a fluierat din nou din fluier, iar căprioara a ieșit în mijlocul luminișului deși era ora 11.00 dimineața. Ele nu fac așa ceva la ora aceea din zi, mai ales în timpul sezonului de vânătoare. Totuși, ea a venit în luminiș. De ce? Pentru că era mamă și avea natura unei mame. În inima ei era mamă, iar puiul ei era în necaz și o chema. M-am gândit: „Nu cred că vei omorî o mamă care-și caută puiul!” dar el m-a privit cu ochii aceia ca de șopârlă, și-a luat arma și s-a pregătit să tragă. „Nu, nu va face așa ceva!” mi-am zis din nou, în timp ce mama aceea adevărată stătea acolo nemișcată.

Când și-a pus cartușul în armă, căprioara l-a auzit și și-a întors capul spre vânător. El și-a pregătit arma, iar luneta țintea chiar inima ei loială. „Glonțul acela .30-06, de mărimea 180 îi va spulbera inima în bucăți. Cum poți face aceasta, Burt? Cum poți înșela o mamă cu o astfel de inimă; cum poți s-o faci să creadă că este puiul ei, numai ca s-o împuști? Cum poți fi atât de crud?” L-am văzut cum se pregătea să apese pe trăgaci, dar în loc să fugă, cum ar fi făcut de obicei, căprioara a rămas pe loc. Nu se temea de moarte, pentru că puiul ei era în pericol.

Fiți atenți! Ea nu se prefăcea, nu făcea ceva de formă. Stătea în fața morții, dar nu putea da înapoi pentru că era mamă. Avea natura unei mame și își căuta puiul care plângea și încerca s-o găsească.

Pur și simplu nu puteam privi scena aceea, așa că mi-am întors capul și am început să mă rog: „Doamne Isuse, nu îl lăsa să facă una ca asta. Cum poate face așa ceva? Îi va rupe inima în bucăți.” Am tot așteptat, dar arma nu se mai descărca.

M-am întors să văd ce s-a întâmplat și am văzut că țeava puștii se lăsa în jos în felul acesta (fratele Branham arată), pentru că Burt nu mai putea s-o țină în mână. M-am uitat la el și am văzut că din ochi îi curgeau lacrimi mari care se prelingeau pe obraji. Deodată, a aruncat arma la pământ, m-a apucat de cracul pantalonului și acolo, în mijlocul zăpezii, a zis: „M-am săturat, Bill! Condu-mă la acel Isus despre care vorbești tu!”

Ce s-a întâmplat? El a văzut ceva real; a văzut ceva ce nu era o prefăcătorie. Oh, dacă am putea fi atât de creștini cât a fost acea căprioară mamă! Dar Isus a spus: *„Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip:*

lată că te-am săpat pe mâinile Mele...” (Isaia 49.15-16).

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Câți din cei care stau în prezența Lui divină pot spune: „Dumnezeule, Te rog să mă faci un creștin atât de bun, cum a fost căprioara aceea o mamă, ca să nu mă mai tem de nimic. Doamne, vreau să Te iubesc tot atât de mult cât și-a iubit acea căprioară mamă puiul.” Ridicați mâinile și spuneți aceasta. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze cu o astfel de dragoste.

Tată ceresc, aici sunt sute de oameni care au ridicat mâinile pentru că ar vrea să aibă această experiență. Motivul pentru care acea căprioară era atât de loială se datora faptului că era mamă. Natura ei era aceea a unei mame. Oh, Dumnezeule, fă-ne creștini! Nu niște formalști care să arătăm ceva de fațadă, ci creștini adevărați. Doamne, sădește în inimile noastre Cuvântul și dragostea Ta, ca să putem arăta lumii un exemplu de creștinism și dragoste dumnezeiască, așa cum acea căprioară a arătat un exemplu de dragoste maternă. Împlinește aceasta, Tată, fiindcă mă rog pentru fiecare din cei ce și-au ridicat mâinile, ca să aibă și ei acea experiență.

Poate că printre noi sunt oameni care nu știu mai mult decât să se atașeze la o biserică. Ei n-au văzut niciodată ceva real, dar aici este Unul mai mare decât Solomon, adică Isus însuși care este Același ieri, azi și în veci. Fie ca audiența aceasta care stă în așteptare, să vadă dragostea și harul lui Dumnezeu arătate în rândul de rugăciune din seara aceasta și că El nu este mort, ci este viu în vecii vecilor. Îngăduie ca după ce vor vedea lucrul acesta, să-Ți predea viețile complet și să devină copiii Tăi. Îngăduie să aibă o asemenea dragoste în inimile lor, încât să

fie fără frică chiar și în fața morții.

David a spus: „*Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine.*” (Psalmul 23.4). Îngăduie ca ei să fie ca acea căprioară mamă care a ieșit din pădure și a intrat în valea morții în câmp deschis. David a spus: „*Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine.*” Împlinește aceasta, Doamne, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze. Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult. Parcă nu mă pot opri din vorbit, dar trebuie să ne rugăm pentru bolnavi. Aș dori să stați câteva minute liniștiți pe scaunele voastre. Am promis că astăzi voi chema un rând de rugăciune și voi face aceasta. Știu că ar fi trebuit să încheiem mai devreme, și apreciez că omul de serviciu nu ne-a stins luminile. Doresc ca Lumina lui Dumnezeu să-i lumineze viața, dacă nu s-a întâmplat deja aceasta, iar într-o zi să-l ia în slava Sa.

Unde este Billy? Ce numere ai împărțit în seara aceasta? A de la 1 la 100. În ordine. Noi obișnuim să le amestecăm înainte de a le împărți. Astfel, băiatul care le împarte, le amestecă în fața voastră, apoi vă dă și vouă unul dacă doriți. Așadar, ele sunt amestecate și nu știm niciodată ce număr primim. Mulți dintre voi ați mai fost în adunările mele și știți că băiatul care împarte numerele de rugăciune nu poate să le vândă, cum a făcut omul pe care l-am prins. Noi nu putem face aceasta, fiindcă nimeni nu știe ce număr va fi chemat.

Poate cineva spune: „Ei bine, tu mi-ai dat numărul acesta. Voi ajunge în rândul de rugăciune?” El nu are de unde să știe aceasta, pentru că el vă dă un număr pe care nu-l știe. Nimeni nu știe până nu îi chem eu, iar eu obișnuiesc să număr câți oameni sunt în rândul acesta, apoi împart la câți oameni sunt în rândul celălalt și încep de la acel număr, sau pur și simplu iau un număr la întâmplare și încep de la el.

În seara aceasta voi omite acea alegere și voi începe de la numărul unu, pentru că este târziu. Să vă aliniați unul câte unul după cum vă strig numărul, iar dacă nu vă puteți ridica, cineva vă va ajuta să veniți aici în față.

Câți dintre voi sunt bolnavi și nu au numere de rugăciune? Rugați-vă și Dumnezeu să vă binecuvânteze. În ordine.

Cine are numărul unu? Acolo. Poți veni aici, doamnă? Cine are numărul A2? Numărul A3? Vino aici. A4? Vino, domnule. Cine are numărul A5 să ridice mâna. Această procedură evită să ne adunăm ca într-o arenă, pentru că suntem într-o biserică. Numerele 5, 6 și 7? În ordine. Acum numărul 8. Ei bine, ocupați-vă locurile. 8, 9, 10, 11. Nu văd numărul 11. Poate este o persoană surdă. Uitați-vă la numărul vecinului. Tu ai numărul 11, doamnă? Ridică mâna. Văd că este surdă. Uitați-vă la numărul vecinului când este chemat. În ordine. Numărul 12. Doamna de acolo... Unde este numărul 13? În ordine. Verificați numărul doamnei de acolo. Doamna cu pălărie albastră. Numărul 14 și 15. Cred că aceștia sunt cei pe care îi putem lua deocamdată, pentru că altfel încărcăm prea tare rândul.

Cei care nu aveți număr de rugăciune... Este cineva care a venit aici pentru prima dată? Să vă văd mâinile. Suntem bucuroși să vă avem printre noi. Ați mai fost și în alte adunări? Ridicați mâinile dacă ați mai fost în adunări ca aceasta. În ordine.

Toți știu că noi nu avem pretenția că suntem vindecători. Noi nu putem vindeca pe nimeni, pentru că acest lucru a fost făcut deja de Isus. Dar susținem că El este Același ieri, azi și în veci. O, dacă am ști și am recunoaște că El este în mijlocul nostru! Dacă El ar sta aici și L-ați putea vedea și recunoaște, ați avea credință? Sigur? Dar El nu face aceasta. Când vine El, timpul este deja trecut, iar atunci va veni pentru noi.

Dacă ar veni cineva cu semne lăsate de cuie în mână și de spini pe frunte, ar fi numai un impostor, pentru că oricine poate face aceasta. Dacă ar face acest lucru, dar nu ar rodi Viața lui Hristos, nu ar fi Hristos, pentru că noi trebuie să avem aici

Viața lui Hristos.

Biblia spune că El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre. Aș vrea ca cei care nu aveți numere de rugăciune, să spuneți în timp ce ne vom ruga: „Oh, Isuse Hristoase, Mare Preot, Domnul și Salvatorul meu...” Dacă aveți vreun păcat în viața voastră, mărturisiți-l și dați-l afară. Faceți aceasta și cei care sunteți pe platformă, pentru că altfel va fi dat pe față chiar aici, pe platformă. Dacă aveți ceva ascuns și nu vreți să fie dat pe față aici pe platformă, ieșiți din rândul de rugăciune. Câți din voi știu aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Da, domnilor, va fi dat pe față chiar aici. Aduceți-l însă sub sânge și spuneți: „Iartă-mi păcatele și ajută-mă să Te cred. Doamne, sunt bolnav și vreau să mă fac bine pentru slava Ta.” Dumnezeu nu vindecă numai ca să vindece. Sigur că nu. El face aceasta spre slava Sa, iar noi trebuie să fim sinceri și să ne mărturisim păcatele și necredința. Uitați-vă la tatăl acela care și-a adus copilul cu epilepsie la ucenici și ei nu au putut să-l vindece. Isus i-a zis: „Dacă crezi, Eu pot să-l vindec.” Și omul a răspuns: „Cred, Doamne. Ajută necredinței mele.” El a spus aceasta pentru că era în necaz.

Tu, cel de acolo, roagă-te lui Dumnezeu și spune: „Doamne, fratele Branham nu mă cunoaște, dar Tu mă cunoști, așa că lasă-mă să-ți ating haina. Lasă-mă să mă apropiu de Tine, pentru că Tu ești Marele Preot. Vorbește-mi prin fratele Branham, așa cum i-ai vorbit odinioară femeii care s-a atins de haina Ta când ai fost aici, pe pământ. Dacă ești Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre, Același ieri, azi și în veci, vei face aceleași lucrări.”

Câți credeți că L-au crezut în ziua când s-a atins de El femeia aceea? Credeți că ceea ce s-a întâmplat cu ea, i-a influențat? Poate că da. Noi, neamurile de astăzi, suntem la fel de recunoscători pentru Isus, dar ar trebui să fim și mai recunoscători.

Femeia aceea micuță L-a atins și s-a retras repede, dar Isus a spus: „Un moment! Cine M-a atins?”

Petru L-a certat și i-a zis cam așa: „Doamne, nu este normal să întrebi așa ceva. Oamenii zic că ești un profet, deci cum poți spune: „Cine M-a atins?” când toți se ating de Tine?”

„Este adevărat, dar din Mine a ieșit o putere.” Acea a fost o altfel de atingere. Astfel, El a privit în jur până a găsit-o, și atunci i-a spus că avea o scurgere de sânge. Femeia a simțit în propriu său trup că scurgerea aceea s-a oprit, pentru că El i-a spus: „*Credința ta te-a mântuit.*” Vedeți? Și El este Același Mare Preot.

Dacă m-ați atinge pe mine, nu v-ar ajuta la nimic, pentru că eu sunt un om, la fel ca soțul, fratele sau tatăl vostru. La fel s-ar întâmpla și dacă l-ați atinge pe păstorul vostru. Voi trebuie să-L atingeți pe El, pentru că El este Acela. Eu nu vă cunosc, nu știu nimic despre voi și nu pot să vă vindec. Dacă aș putea, aș face-o cu siguranță, dar nu pot. Eu nu pot face ceea ce a făcut El deja. Dacă El ar fi stat aici, v-ar fi făcut cunoscut că Se află printre voi. Gândiți-vă numai. Noi știm că ne îndreptăm cu pași repezi spre ceva, simțim aceasta.

Acum știm că există un bine și un rău și că mulți punctează și spun: „Aceasta este calea!” dar undeva chiar trebuie să se găsească o cale adevărată.

Când te gândești că Dumnezeu care te va judeca în ziua judecății vine acum în mijlocul nostru, fiindcă este scris că: „*Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” și: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” (Matei 18.20; Ioan 14.12). El va face aceasta pentru că așa a promis. „*Îmi veți fi martori în Ierusalim, Iudeea, New York și în toată lumea.*”

Stați liniștiți și rugați-vă. Credeți din toată inima și nu vă îndoșiți. Credeți cu tot ce aveți: suflet, duh și trup, și Dumnezeu vă va da ceea ce cereți. Haideți să ne plecăm capetele pentru o clipă.

Mare Creator al cerurilor și al pământului, nimic din ce am spus în seara aceasta nu

va conta dacă Tu nu vei dovedi că am spus adevărul. Noi am auzit multe, dar un singur Cuvânt de la Tine, Tată, va face ca totul să fie adevărat.

Noi știm că acum vorbești prin buze omenești, fiindcă ai făcut din om locașul Tău. Într-o zi ai stat, ai privit la recoltă și ai spus: „Este coaptă. *Rugați, dar, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.*” (Matei 9.38). Tu ești Domnul secerișului. Tu ai creat un plan în care omul este unit cu Tine și nu faci nimic în afara acestui plan.

Dumnezeule, Te rog să mă ungi, dar mă gândesc că dacă eu sunt uns, iar această audiență nu este unsă, ungerea mea nu va folosi la nimic. Noi toți trebuie să fim uniți ca frați și surori. Dumnezeule, Te rog să ne ungi împreună, ca să vedem această parte a veșniciei, pe slăvitul Domn Isus, care este mai mare decât Solomon. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea să fiți cât se poate de respectuoși. (Pianistul începe să cânte: „Crede numai!”). Într-o zi, când voi muri, ei vor cânta această cântare când mă vor pune în mormânt. Când veți auzi că am murit, să nu credeți aceasta, fiindcă nu voi fi mort. Când veți auzi aceasta la radio sau veți citi într-un ziar, să cântați numai cântarea aceasta și să vă amintiți că este adevărată: „Crede numai.”

În rândul de rugăciune nu este nici o persoană cunoscută. Dacă îmi sunteți străini și știți că nu vă cunosc, ridicați mâinile și confirmați aceasta. Poate sunteți bolnavi sau poate nu, eu nu știu aceasta. Poate aveți probleme financiare, în familie, sau orice altceva.

Aș vrea ca doamna de aici să vină mai aproape. Mulțumesc. Este în ordine. Aici este o femeie cu mult mai tânără decât mine. Poate între noi sunt mulți ani diferență și multe mile distanță. Ea a venit aici dintr-un motiv, dar eu nu îl cunosc. Poate este bolnavă sau are altceva, însă orice problemă ar avea, Dumnezeu o cunoaște, și dacă El o va descoperi, ea va ști dacă este adevărat sau nu.

Această doamnă micuță poate spune: „Frate Branham, sunt foarte bolnavă. Mă doare stomacul; am convulsii sau ceva de felul acesta.” Ea pare sănătoasă, dar nu poți să te iei după aceasta.

Biblia spune: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi...”* În felul acesta lucrează Oral Roberts, Allen și alții. Aceasta este slujba lor. Astfel, își pun mâinile peste bolnavi și spun: „Satan, eliberează-i în Numele lui Isus! Te mustru, Satan!” sau ceva de felul acesta. Apoi zic: „Du-te înapoi fiindcă ești vindecat!” Femeia ar trebui să creadă și ar fi în ordine.

Ce se întâmplă însă dacă ea are vreun păcat ascuns? Poți turna un galon (3.80 litri) de ulei peste ea, poți s-o ungi cât vrei, poți să sari în sus și-n jos și să strigi cât poți de tare, pentru că diavolul va rămâne tot acolo. Dacă există un păcat nemărturisit, nu vei putea să-l miști din loc. Nu, domnule. Dar când vine jos Duhul Sfânt și îi spune ceva ce ea știe, poate să confirme dacă este adevărat sau nu, după care El îi va spune lucrurile care se vor întâmpla în continuare. Dacă ceea ce se spune din trecut este adevărat, și ce se va spune cu privire la viitor va fi tot adevărat, nu-i așa? Aceasta arată dragostea și grija Domnului nostru care încearcă să-Și ia Mireasa din timpul sfârșitului, așa cum a făgăduit. Câți din voi cred din toată inima că El va face aceasta? Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru credința voastră. Vă rog să-mi spuneți dacă mă prindeți că sunt în afara Scripturii. Scrieți-mi sau spuneți-i unuia dintre păstori unde sunt greșit, fiindcă nu vreau aceasta, ci doresc să fiu corect și să mă aflu în Cuvântul Său.

Haideți să luăm un Cuvânt asemănător, de exemplu Ioan 4. Aici stau un bărbat și o femeie care se întâlnesc pentru prima dată, așa cum S-a întâlnit Domnul nostru cu femeia din Samaria. Ei s-au întâlnit pentru prima dată, iar Isus a vorbit cu ea până când a aflat ce problemă avea. Problema ei era că trăia în păcat. El i-a spus care era problema ei, iar ea a recunoscut imediat că era Profet, așa că a zis: *„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că trebuie să vină Mesia, și când va veni, El va face aceste lucruri.”*

„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.” Vedeți?

Dacă acesta este felul în care El S-a identificat pe Sine însuși înaintea oamenilor de ieri, înseamnă că și astăzi Se va identifica la fel. Și dacă Duhul Sfânt i-a spus acele lucruri, ele trebuiau să vină pe cale duhovnicească, nu firească. Dacă femeia aceea ar fi vorbit ca fariseii: „Este Beelzebul!” ar fi fost numai părerea ei, dar când a spus: „Este Hristos!” a dovedit că-L avea pe Hristos.

Acum aș vrea să fiți foarte respectuoși. Eu vorbesc așa pentru că aștept ungerea. S-ar putea ca ea să nu vină, iar în cazul acesta ne vom pleca toți capetele, ne vom ruga și vom lăsa audiența să plece, urmând să ne întoarcem din nou mâine seară și să ne rugăm. El nu m-a lăsat niciodată de izbeliște, nici măcar în fața a sute de mii de oameni, și nu mă va lăsa nici acum. Eu știu că nu o va face.

În mintea mea este trecut de ora închiderii, și dacă ești nervos, Duhul Sfânt nu poate trece prin tine, așa că mai întâi trebuie să te liniștești. Dacă trebuie să plătim în plus pentru seara aceasta, voi plăti din buzunarul meu. Așa este. Satan, tu nu ne poți răscoli în felul acesta.

Acum, iau în stăpânire fiecare duh de aici, în Numele lui Isus Hristos. În continuare voi vorbi cu doamna aceasta micuță. Isus a vorbit cu femeia aceea numai ca să-i capteze duhul și să vadă care era problema ei. Tatăl L-a trimis acolo, iar El a trecut prin Samaria, apoi, când a venit femeia aceea, a știut că sosise timpul.

Tatăl m-a trimis aici în New York, iar tu ești prima persoană chemată în seara aceasta pe platformă. Eu nu știu de ce a venit ea aici, dar El mi-l va descoperi. Vei crede din toată inima, dacă El va face aceasta? Vei accepta acest lucru? În felul acesta vei ști dacă este adevărat sau nu, pentru că eu nu te cunosc și nu știu nimic despre tine. Ai mai multe probleme, dar cea mai gravă și pentru care ai venit să ne rugăm este în gâtul tău. Este adevărat? Ridică mâna. Crezi? O clipă. Voi spuneți: „Poate ai ghicit aceasta, frate Branham.” Nu, niciodată. Eu prind întotdeauna gândul acesta din audiență: „A ghicit aceasta.”

Acum voi vorbi doar cu femeia. Tu ești conștientă că se întâmplă ceva.

Câți dintre voi au văzut fotografia Îngerului Domnului, a acelei Lumini? Ea este expusă acum la Washington DC. Dar aceeași Lumină se află acum în dreptul acestei femei. O puteți vedea? Ungerea este aici și eu pot să-L văd. Vedeți? Este chiar deasupra ei. Da, El este aici. Problema femeii este în gât și este îngrijorată din cauza aceasta. Ea are o tumoare în gât. Așa este. Pe lângă aceasta te deranjează și tiroida, este adevărat? În ordine. Acum crezi că Cel ce stă acolo este Isus Hristos și că El știe totul despre tine? Îl accepți ca Vindecătorul tău? Du-te și fii bine în Numele lui Isus. Vedeți? El cunoaște toate lucrurile.

Ce mai faci, tânără doamnă? Ești puțin șocată pentru că ai fost conștientă de prezența Luminii peste doamna cealaltă. Eu n-o cunosc pe femeia aceasta și nu știu nimic despre ea. Este o tânără oarecare. Dacă Duhul Sfânt poate să-mi descopere care este cererea ta înaintea lui Dumnezeu, vei crede că sunt profetul sau slujitorul Lui? N-ar trebui să spun aceasta până la timpul potrivit, dar ai crede? Tu știi că îți sunt străin și nu te cunosc. Nu ai venit aici pentru tine, pentru că văd o femeie mai în vârstă; este mama ta. Ea nu este aici, dar ești foarte îngrijorată și supărată din cauza stării ei. Și ea este îngrijorată pentru că are cancer. Crezi, tânără doamnă, că Duhul Sfânt face lucrul acesta? Ia batista pe care o ai în poșetă, du-te acasă și dă-o mamei tale. Să faci aceasta în amintirea acestei seri de rugăciune și să nu te îndoiești în inima ta. Crede că Isus poate s-o vindece și întinericul o va părăsi, iar tu vei fi bine. Du-te și Domnul să te binecuvânteze, sora mea. Crezi din toată inima? Să nu te îndoiești! Crede numai!

Scuzați-mă puțin, pentru că s-a întâmplat ceva. Și-a făcut apariția altcineva. Cine a fost doamna pentru care ne-am rugat? Unde este? O clipă. Da, este vorba de doamna de culoare care stă acolo. Tu te rogi pentru vindecare. Eu nu te cunosc, dar tu crezi că Isus este Același ieri, azi și în veci. Crezi că tensiunea pe care o ai, te va părăsi și vei fi bine? Pentru aceasta te rugai, așa-i? Ce a atins ea? Femeia nu poate să mă atingă pe mine, pentru că sunt prea departe de ea, ci L-a atins pe Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.

Crede numai! Vedeți? Voi nu trebuie să fiți aici, ci puteți rămâne la locurile voastre. Tot ce vă cer este să credeți.

Aici este o doamnă care se roagă pentru cineva drag. Mai înainte a fost o doamnă care se ruga pentru mama ei, dar ea se roagă pentru tatăl ei. Văd o întindere mare de apă, oceanul. El este de peste ocean, este norvegian. Așa este. Crede-L pe Domnul, tânără doamnă, și tatăl tău va fi vindecat. Ce a atins ea? Întreab-o dacă mă cunoaște.

Pentru aceasta te rugai, așa-i? Fă cu mâna dacă este adevărat. Așa este. Nu ne cunoaștem, este adevărat? Așa este. În ordine. Vei primi ceea ce dorești numai dacă crezi. Ce a atins femeia aceasta care se află la douăzeci de metri depărtare de mine? Pe Marele Preot, nu pe mine. Eu nu o cunosc, dar ea L-a atins pe Marele Preot, pe iubitul nostru Domn Isus care este în seara aceasta cu noi.

Aceasta este persoana în cauză, nu-i așa? Eu trebuie să urmez calea pe care mi-o arată El. Femeia aceea a fost aleasă de El. Ea L-a atins pe Dumnezeu prin El. Oamenii Îl ating pe Dumnezeu, iar eu trebuie să aleg calea pe care mi-o arată El.

Eu nu te cunosc, nu te-am văzut în viața mea. Suntem străini unul pentru altul, iar oamenii văd aceasta. Dacă Domnul îmi va arăta ceva ce tu știi sigur că eu nu am cum să știu, va fi dovada că vine printr-o putere supranaturală. Eu nu am cum să știu dacă tu vrei vindecare divină sau altceva. Vedeți? Uneori oamenii au probleme în familie sau financiare, dar El este Cel care le poate rezolva pe toate. Domnul știe de ce ai nevoie și poate să-mi descopere, iar când face aceasta, vei ști că este El. Tu știi că trebuie să fie El. V-ar ajuta aceasta să credeți cu toții? (Adunarea spune: „Amin!”). În ordine. Credeți numai! Doamna aceasta pare o femeie drăguță. Să vorbim puțin.

Acum, El este în audiență. Fiți respectuoși. Ceea ce Îl atinge este credința. Tu simți că puterea aceea te lasă. Eu pot vorbi timp de zece ore și nu simt oboseala pe care o simt după o vedenie. Virtutea înseamnă putere.

Voi puteți face aceasta, nu noi, pentru că nu eu provoc vedeniile acestea, ci voi. Credința voastră în Dumnezeu face aceasta. Eu sunt aici doar ca reprezentant al

Lui; sunt ca acest difuzor care este mut cât timp nu este un glas care să vorbească prin el. Și așa cum el nu poate vorbi singur, nici eu nu o pot face de unul singur. Cel ce face aceasta este El, Cel viu. Hristos este Cel care știe cine ești și ce ai făcut; El este Cel care vorbește.

Haideți să mai vorbim puțin cu doamna aceasta. Poate Domnul Isus îmi va descoperi ceva din viața ta sau de ce ai venit aici. Ești o femeie credincioasă și dorești ceva de la El. Dacă îmi va descoperi ce dorești, vei crede că primești? Vei crede? Tu ai probleme cu stomacul. Un examen medical a arătat că stomacul tău este căzut. Este adevărat, așa-i? Și au mai găsit ceva: o tumoare în stomac, este adevărat? Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Ești doamna Willard. Du-te acasă și crede. Amin.

Credeți din toată inima? Întrebați-o dacă ne-am mai întâlnit vreodată până acum. Noi nu ne cunoaștem, dar Cel ce face aceste lucruri este Duhul Sfânt. Fiți respectuoși pentru că El este aici.

Ce mai faci, domnule? Noi suntem străini unul pentru celălalt și știm că într-o zi va trebui să-L întâlnim pe Dumnezeu. Dacă Domnul Isus îmi va descoperi care sunt problemele tale, vei crede în El? Tu știi că eu, ca om, n-am cum să știu toate acestea și că El este Cel ce face aceste lucruri, așa-i? Nu-mi place să spun aceasta, dar peste acest bărbat este o umbră neagră. El este într-o stare gravă, are cancer. Așa este. O investigație cu raze X a descoperit că acest cancer se află atât în stomac, cât și pe pereții lui, ceea ce înseamnă că dacă nu te ajută Dumnezeu, nu mai ai mult de trăit.

Accepti vindecarea Lui, fratele meu? Pentru Isus Hristos cancerul este o nimica toată, este la fel ca o durere de cap. Crezi aceasta? Cu tine s-a întâmplat ceva, ai avut un simțământ minunat. Continuă să crezi tot așa, pentru că umbra te-a părăsit. Credința ta te-a mântuit. Crede, du-te mai departe și Dumnezeu să te facă bine.

Crezi că Dumnezeu vindecă și artroza? Du-te și spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse.”

„Toate lucrurile sunt cu puțință pentru cei ce cred.” În ordine. Te-ai simțit ciudat când am spus „artroză”, pentru că și tu ai aceeași boală. Tu abia te ridici dimineața, pentru că te înțepenești. Dacă crezi, totul se va termina, așa că du-te și crede. Domnul să te binecuvânteze.

Tu ai astmă. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Primește-L și Isus Hristos te va face bine. Crede din toată inima. Du-te, mănâncă-ți cina și bucură-te de ea, pentru că ai scăpat și de problema de la stomac. Du-te în drumul tău și crede.

Dumnezeu poate să-ți vindece problema de la spate. Crezi aceasta? Crezi că El te poate vindeca? Du-te în drumul tău, bucură-te și spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse!” Crezi că sunt profetul sau slujitorul Lui? Crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece problema de la inimă? Atunci du-te și crede.

Tu ai o problemă femeiască și artroză, este adevărat? Crezi că El este Vindecătorul divin? Acceptă-L ca Vindecător, du-te, bucură-te și spune: „Mulțumesc, Doamne!”

Tu ai o problemă femeiască ce te-a deranjat multă vreme. Ai și la inimă o problemă care te poate omorî oricând. Inima ta bate prea încet. Crede din toată inima și nu vei mai avea probleme cu ea.

Ce mai faci? Tu ai probleme cu sângele. Crezi că Dumnezeu poate să îndepărteze anemia de care suferi și să te vindece? Crede și diabetul va fi îndepărtat. Crede din toată inima.

Crezi că El te-a vindecat? Tu, cel de acolo. Crezi din toată inima? Crezi că Dumnezeu te face complet sănătos? Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te și

bucură-te. Amin.

Du-te și durerea de spate de care suferi nu te va mai supăra niciodată. În ordine. Du-te, bucură-te și spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse!” Crede din toată inima. Sângele tău este foarte subțire și ai diabet. Crezi că Dumnezeu poate vindeca diabetul? Haideți să mergem la Calvar pentru o transfuzie de sânge și El îl va schimba.

Tu ai probleme cu pieptul, nu-i așa? Am fost pe punctul să te chem acum un minut, când ni s-au întâlnit privirile. Atunci ai simțit peste tine un simțământ neobișnuit și durerea de piept te-a lăsat. Acum este dusă, fiindcă crezi.

Persoana de la capătul rândului, care are artroză, crede? Ridică-te în picioare pentru că Isus Hristos te face bine.

Vă provoc să-L credeți pe Dumnezeu, pe Isus Hristos care este Același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta? În ordine. Dacă credeți din toată inima, puneți-vă mâinile unul peste altul. El nu poate greși pentru că este Dumnezeu, este iubitul Isus Hristos în puterea învierii. Fiecare să-și pună mâinile peste celălalt.

Tată ceresc, vrăjmașul este pe fugă, este biruit, pentru că Isus Hristos trăiește și domnește. Oh, Dumnezeule, ai milă și vindecă-i pe oamenii aceștia. Satan, în seara aceasta ai pierdut bătălia din locul acesta! Ești descoperit. Tu ești numai o sperietoare, de aceea te scoatem afară în Numele Calvarului! Ieși afară din acești oameni și lasă-i în pace, în Numele lui Isus. Amin.

- Amin -